ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นสาระสำคัญ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี อยู่ระหว่างกระบวนการกำหนดมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับรวมเล่มปี 2569 (Bound Volume 2026 Consolidated without early application) โดยจะมีผลบังคับใช้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2569

การเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับปรับปรุงปี 2569 นั้น เป็นการปรับปรุงทั้งหมด 3 เรื่องสำคัญ ซึ่งการปรับปรุงนี้เป็นการปรับปรุงเพื่อให้มาตรฐานมีความชัดเจนและมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ปัจจุบันอยู่ระหว่างขั้นตอนการนำเสนอคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณา ทั้งนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงในภายหลัง ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานฯ รวมจำนวน 4 ฉบับ ได้แก่

การแก้ไข/ปรับปรุง	มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ได้รับผลกระทบ
<u>การจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าของเครื่องมือทางการเงิน</u> 1) **การเลิกรับรู้หนี้สินทางการเงินที่ชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์** กำหนดหลักเกณฑ์พิจารณาว่า เมื่อหนี้สินทางการเงินชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์สามารถถือว่าสิ้นสุดภาระผูกพันก่อนถึงวันชำระได้หรือไม่ 2) **การประเมินลักษณะกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินด้วยเงื่อนไขที่อาจเกิดขึ้น** โดยประเมินว่ากระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินด้วยเงื่อนไขที่อาจเกิดขึ้น ยังถือว่าสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นในการให้สินเชื่อหรือไม่ เมื่อธรรมชาติของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงหรือต้นทุนเบื้องต้นในการให้สินเชื่อ 3) **ข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลใหม่หรือที่ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติม**สำหรับการลงทุนในตราสารทุนที่กิจการเลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรเบ็ดเสร็จอื่น (FVOCI) และเครื่องมือทางการเงินที่มีเงื่อนไขที่อาจเกิดขึ้นนั้นไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความเสี่ยงหรือต้นทุนเบื้องต้นในการให้สินเชื่อ	ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยเครื่องมือทางการเงิน ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน

การแก้ไข/ปรับปรุง	มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ได้รับผลกระทบ
สัญญาอ้างถึงกระแสไฟฟ้าพึ่งพาธรรมชาติ แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้งบการเงินของกิจการสื่อความได้ตรงมากขึ้นกับผลกระทบของสัญญาอ้างถึงกระแสไฟฟ้าพึ่งพาธรรมชาติ	
การปรับปรุงประจำปีของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการฉบับที่ 11 ซึ่งมีการปรับปรุงแก้ไขในหลายมาตรฐานเพื่อยกระดับความชัดเจน ความสอดคล้อง และการใช้งานในทางปฏิบัติ โดยมีประเด็นที่แก้ไข ดังนี้	
• หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงสำหรับกิจการที่นำ TFRS มาใช้เป็นครั้งแรก	ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินมาใช้เป็นครั้งแรก
• ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการเลิกรับรู้รายการ	ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยเครื่องมือทางการเงิน
• หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเลิกรับรู้หนี้สินตามสัญญาเช่า	ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน
• ไม่กล่าวถึงราคาของรายการ (Transaction Price)	
• กำหนดหลักการในการพิจารณาตัวแทนโดยพฤตินัย (De facto agent) เพิ่มเติม	ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม

การสัมมนาพิจารณ์ (Hearing)

ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินจำนวน 4 ฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี มีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟังข้อคิดเห็น เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้นและอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณา อาจมีการเปลี่ยนแปลงในภายหลัง

สภาวิชาชีพบัญชี โดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี จึงเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างมาตรฐานฯ ดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์สภาวิชาชีพบัญชี โดยมีระยะเวลารับฟังความคิดเห็นอย่างน้อย 60 วัน

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี จึงขอความร่วมมือจากท่านในการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2569 โดยสามารถนำส่งข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของท่านได้ที่

สภาวิชาชีพบัญชี

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์
เลขที่ 133 ถนนสุขุมวิท 21 (อโศกมนตรี)
แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

หรือ

academic-fap@tfac.or.th

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ ขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7
เรื่อง
การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน

คำนำ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน ฉบับรวมเล่มปี 2569 (IFRS 7: Financial Instruments: Disclosures (Bound volume 2026 Consolidated without early application))

ประวัติการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ (ใช้อ้างอิงเฉพาะสำหรับประเทศไทยเท่านั้น)

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี	การแก้ไขเพิ่มเติมจากฉบับปีก่อนหน้า	การแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องมาจาก
2569	โดยเพิ่มย่อหน้าที่ 5ข ถึง 5ง 20ข 20ค และ 20ง 30ก ถึง 30ค 44ฬ ถึง 44กข และ ข38 และแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 11ก และ 11ข	• การแก้ไขเพิ่มเติมการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าของเครื่องมือทางการเงิน • *การปรับปรุงประจำปีของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีระหว่างประเทศ – เล่มที่ 11* • *สัญญาอ้างถึงกระแสไฟฟ้าพึ่งพาธรรมชาติ*
2568	ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ จากฉบับปีก่อนหน้า	–
2567	โดยเพิ่มย่อหน้าที่ 44ส และแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ ข11ฉ	*ข้อตกลงจัดหาเงินทุนเพื่อจ่ายผู้ขาย*
2566	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 3 8 21 29 และ ข5 เพิ่มย่อหน้าที่ 44ย และ 44ษ และตัดย่อหน้าที่ 30	• การเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชี • มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี	การแก้ไขเพิ่มเติมจากฉบับปีก่อนหน้า	การแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องมาจาก
		และ*การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17*
2565	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 42ท	ตัดการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านที่เป็นทางเลือกสำหรับประเทศไทยออก
2564	โดยเพิ่มย่อหน้าที่ 24ฌ ถึง 24ญ และย่อหน้าที่ 44ว ถึง 44ศ	การปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง – ระยะที่ 2
2563	โดยเพิ่มย่อหน้าที่ 24ช 44ร ถึง 44ล และหัวข้อย่อย	การปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง
2562	โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 29 44ม และ ข 11ง และปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สามารถสรุปเหตุผลสำหรับการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และลักษณะสำคัญของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

เหตุผลในการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

1 ปัจจุบัน เทคนิคต่าง ๆ ที่กิจการใช้ในการวัดและบริหารฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่เกิดจากเครื่องมือทางการเงินมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนแนวคิดและแนวทางใหม่ ๆ ในการบริหารความเสี่ยงเป็นที่ยอมรับมากขึ้น นอกจากนี้ ภาครัฐและเอกชนได้ริเริ่มเสนอแนวทางการปรับปรุงกรอบการเปิดเผยข้อมูลสำหรับความเสี่ยงที่เกิดจากเครื่องมือทางการเงิน

2 คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีเชื่อว่าผู้ใช้งบการเงินต้องการข้อมูลเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการ และแนวทางการบริหารความเสี่ยงนั้น ข้อมูลดังกล่าวมีอิทธิพลต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมินฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ หรือในการประเมินจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงดังกล่าวอย่างโปร่งใสมากขึ้นทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถใช้ดุลพินิจอย่างรอบรู้มากขึ้นเกี่ยวกับความเสี่ยงและผลตอบแทน

3 ดังนั้น คณะกรรมการจึงเห็นควรให้มีการปรับปรุงและการเพิ่มการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 103 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธนาคารและสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกัน* และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง *การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน* ส่วนหนึ่งของการปรับปรุงครั้งนี้ คณะกรรมการจึงตัดการเปิดเผยข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก และทำให้การเปิดเผยข้อมูลเข้าใจง่าย

เกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยง ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง และความเสี่ยงด้านตลาดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 (ปรับปรุง 2559)

ลักษณะสำคัญของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

4 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับความเสี่ยงทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินทุกรายการ ยกเว้นรายการที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 3 ทั้งนี้ มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับทุกกิจการ ทั้งที่เป็นกิจการที่มีเครื่องมือทางการเงินจำนวนน้อยรายการ (เช่น ผู้ผลิตสินค้าที่มีเครื่องมือทางการเงินเพียงลูกหนี้การค้าและเจ้าหนี้การค้า) และกิจการที่มีเครื่องมือทางการเงินจำนวนมากรายการ (เช่น สถาบันการเงินซึ่งมีสินทรัพย์และหนี้สินส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือทางการเงิน) อย่างไรก็ตาม ระดับของการเปิดเผยข้อมูลที่กิจการต้องเปิดเผยจะขึ้นอยู่กับระดับของการใช้เครื่องมือทางการเงินและฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการนั้น

5 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

5.1 ความมีนัยสำคัญของเครื่องมือทางการเงินที่มีต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ ซึ่งข้อกำหนดของเรื่องนี้ในหลายประเด็นนำมาจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน

5.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลขั้นต่ำเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง และความเสี่ยงด้านตลาด โดยการเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพอธิบายถึงวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการของผู้บริหารในการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว ส่วนการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณให้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับของความเสี่ยงที่กิจการเผชิญอยู่ ซึ่งอ้างอิงจากข้อมูลที่ได้มีการนำเสนอเป็นการภายในต่อผู้บริหารสำคัญของกิจการ การเปิดเผยข้อมูลทั้งสองด้านนี้แสดงให้เห็นภาพรวมของกิจการเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางการเงินและฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินดังกล่าว

5ก การปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้กำหนดให้เพิ่มการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรมและความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง เพื่อชี้ให้เห็นประเด็นในการปฏิบัติและเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน

5ข *การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการโอนสินทรัพย์ทางการเงิน* เป็นการเปิดเผยข้อมูลเพื่อช่วยผู้ใช้งบการเงินในการประเมินฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการโอนสินทรัพย์ทางการเงินและผลกระทบของความเสี่ยงเหล่านั้นที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

5ค ข้อกำหนดในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรมระบุอยู่ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง *การวัดมูลค่ายุติธรรม*

6 ภาคผนวก ข แนวทางปฏิบัติถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ซึ่งอธิบายเกี่ยวกับวิธีการนำข้อกำหนดของมาตรฐานฉบับนี้ไปถือปฏิบัติ

7 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 103 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธนาคารและสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกัน และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน

8 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้ อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ

9 *การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการหักกลบสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน*เป็นการเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลกระทบหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากข้อตกลงการหักกลบที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ ซึ่งรวมถึงสิทธิในการหักกลบที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ของกิจการ

คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7
เรื่อง
การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

วัตถุประสงค์ **1**

ขอบเขต **3**

ประเภทของเครื่องมือทางการเงินและระดับของการเปิดเผยข้อมูล **6**

ความมีนัยสำคัญของเครื่องมือทางการเงินต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน **7**

งบฐานะการเงิน **8**

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ **20**

การเปิดเผยข้อมูลอื่น **21**

ธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน **31**

การเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพ **33**

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ **34**

การโอนสินทรัพย์ทางการเงิน **42ก**

สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยไม่เลิกรับรู้ทั้งจำนวน 42ง

สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยเลิกรับรู้ทั้งจำนวน 42จ

ข้อมูลเพิ่มเติม 42ซ

การใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก **42ฌ**

วันถือปฏิบัติและการเปลี่ยนผ่าน **43**

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น **45**

ภาคผนวก

ก ศัพท์บัญญัติ

ข แนวปฏิบัติ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน* วางหลักด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 45 และภาคผนวก ก ถึง ข ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน ย่อหน้าที่พิมพ์ด้วย**ตัวอักษรหนา**ถือเป็นหลักการที่สำคัญ คำนิยามในภาคผนวก ก ที่ปรากฏเป็นครั้งแรกในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้จะเป็นตัวอักษร*เอน* มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงหลักการสำคัญของ*กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด*

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7
เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน*

วัตถุประสงค์

1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินเกี่ยวกับ

1.1 ความมีนัยสำคัญของเครื่องมือทางการเงินที่มีต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ และ

1.2 ธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่กิจการเปิดรับระหว่างรอบระยะเวลาและ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน รวมทั้งแนวทางการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว

2 หลักการในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เสริมกับหลักการในการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า และการแสดงรายการสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง *การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน* และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง *เครื่องมือทางการเงิน*

ขอบเขต

3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับเครื่องมือทางการเงินทุกประเภทของทุกกิจการ ยกเว้นรายการต่อไปนี้

3.1 ส่วนได้เสียในบริษัทย่อย บริษัทร่วม หรือการร่วมค้า ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง *งบการเงินรวม* มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง *งบการเงินเฉพาะกิจการ* หรือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง *เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า* อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 หรือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

กำหนดหรืออนุญาตให้กิจการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับส่วนได้เสียในบริษัทย่อย บริษัทร่วม หรือการร่วมค้า ซึ่งในกรณีดังกล่าวกิจการยังคงต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้และสำหรับรายการที่ถูกวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมจะต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง *การวัดมูลค่ายุติธรรม* นอกจากนี้ กิจการต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติกับอนุพันธ์ทั้งหมดที่เชื่อมโยงกับส่วนได้เสียในบริษัทย่อย บริษัทร่วม หรือการร่วมค้า เว้นแต่อนุพันธ์นั้นเป็นไปตามคำนิยามของตราสารทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32

3.2 สิทธิและภาระผูกพันของนายจ้างที่เกิดจากแผนสิทธิประโยชน์ของพนักงาน ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง *ผลประโยชน์ของพนักงาน*

3.3 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

3.4 สัญญาประกันภัยตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง *สัญญาประกันภัย* หรือสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับ

3.4.1 อนุพันธ์ที่แฝงอยู่ในสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หากมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กำหนดให้กิจการปฏิบัติกับอนุพันธ์เหล่านั้นแยกออกมา

3.4.2 องค์ประกอบการลงทุนที่ถูกแยกออกจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หากมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กำหนดให้มีการแยกรายการนั้น เว้นแต่องค์ประกอบการลงทุนที่ได้แยกออกมาเป็นสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจ

3.4.3 สิทธิและภาระผูกพันของผู้ออกที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาประกันภัยซึ่งเป็นไปตามนิยามของ*สัญญาค้ำประกันทางการเงิน* หากผู้ออกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ในการรับรู้และวัดค่าของสัญญา อย่างไรก็ตาม ผู้ออกต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หากผู้ออกเลือกที่จะถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ในการรับรู้และวัดค่าของสัญญาตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

3.4.4 สิทธิและภาระผูกพันของกิจการซึ่งเป็นเครื่องมือทางการเงินที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาบัตรเครดิตหรือสัญญาที่คล้ายคลึงกันซึ่งให้เครดิตหรือจัดการการชำระเงิน ซึ่งกิจการเป็นผู้ออกที่เป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัย หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กับ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สิทธิและภาระผูกพันเหล่านั้นตามย่อหน้าที่ 7.8 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และย่อหน้าที่ 2.1.5.4 ของของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

3.4.5 สิทธิและภาระผูกพันของกิจการซึ่งเป็นเครื่องมือทางการเงินที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาประกันภัยซึ่งกิจการเป็นผู้ออก ที่จำกัดเงินชดเชยสำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยไว้เท่ากับจำนวนเงินในการชำระภาระผูกพันของผู้ถือกรมธรรม์ที่เกิดขึ้นตามสัญญา หากกิจการเลือกที่จะถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 แทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับสัญญาเหล่านั้น ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 8ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

3.5 เครื่องมือทางการเงิน สัญญา และภาระผูกพันที่เกิดจากรายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ ซึ่งต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง *การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์* สำหรับสัญญาที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

3.6 เครื่องมือทางการเงินที่ต้องจัดประเภทเป็นตราสารทุน ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 16ก และ 16ข หรือย่อหน้าที่ 16ค และ 16ง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32

4 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้รายการแล้วและที่ยังไม่ได้รับรู้รายการ โดยเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้รายการแล้ว รวมถึงสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และเครื่องมือทางการเงินที่ยังไม่ได้รับรู้รายการ รวมถึง เครื่องมือทางการเงินบางประเภทที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ถึงแม้ว่าจะอยู่นอกขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

5 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับสัญญาจะซื้อหรือสัญญาจะขายรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

5ก ข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงด้านเครดิตในย่อหน้าที่ 35ก ถึง 35ฑ ให้ถือปฏิบัติกับสิทธิที่ระบุไว้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง *รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า* และที่มีการรับรู้ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการด้อยค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 การอ้างอิงถึงสินทรัพย์ทางการเงินหรือเครื่องมือทางการเงินในย่อหน้าเหล่านี้ต้องรวมถึงสิทธิเหล่านี้ด้วย เว้นแต่จะระบุเป็นอย่างอื่น

5ข ย่อหน้าที่ 30ก ให้ถือปฏิบัติเฉพาะกับสัญญาจะซื้อกระแสไฟฟ้าพึ่งพาธรรมชาติที่เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 2.3ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และอยู่นอกขอบเขตของมาตรฐานดังกล่าวเพื่อให้เป็นไปตามย่อหน้าที่ ข2.7 และ ข2.8 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

5ค ย่อหน้าที่ 30ข ให้ถือปฏิบัติเฉพาะกับสัญญาที่เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 2.3ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และกำหนดให้อยู่ในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดเพื่อให้เป็นไปตามย่อหน้าที่ 6.10.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

5ง ย่อหน้าที่ 30ค ให้ถือปฏิบัติเฉพาะกับสัญญาที่เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 2.3ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และทำขึ้นเพื่อเข้าซื้อกระแสไฟฟ้าของกิจการ สัญญาเหล่านี้ประกอบด้วย

5ง.1 สัญญาที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ

5ง.2 สัญญาที่อยู่นอกขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เพื่อให้เป็นไปตามย่อหน้าที่ 2.4 ของมาตรฐานดังกล่าว รวมถึงสัญญาที่ถูกแยกออกเพื่อให้เป็นไปตามย่อหน้าที่ ข2.7 และ ข2.8 ของมาตรฐานดังกล่าว

ประเภทของเครื่องมือทางการเงินและระดับของการเปิดเผยข้อมูล

6 ในกรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินเป็นประเภทต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของข้อมูลที่เปิดเผย และคำนึงถึงลักษณะของเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวด้วย กิจการต้องให้ข้อมูลที่เพียงพอ เพื่อให้สามารถกระทบยอดกับรายการรายบรรทัดที่แสดงรายการในงบฐานะการเงินได้

ความมีนัยสำคัญของเครื่องมือทางการเงินต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน

7 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินความมีนัยสำคัญของเครื่องมือทางการเงินต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน

งบฐานะการเงิน

ประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน

8 กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าตามบัญชีของเครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภทในงบฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ดังต่อไปนี้

8.1 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) สินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการกำหนดให้วัดมูลค่าเช่นนั้นในการรับรู้

รายการเมื่อเริ่มแรกหรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (2) สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าเช่นนั้นตามการเลือกที่กำหนดในย่อหน้าที่ 3.3.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (3) สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าเช่นนั้นตามการเลือกที่กำหนดในย่อหน้าที่ 33ก ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 และ (4) สินทรัพย์ทางการเงินที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 บังคับให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

8.2–8.4 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช้)

8.5 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) หนี้สินทางการเงินที่กิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ (2) หนี้สินทางการเงินที่เป็นไปตามคำนิยามการถือไว้เพื่อค้าในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

8.6 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย

8.7 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย

8.8 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น โดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ (2) เงินลงทุนในตราสารทุนที่กิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

9 ในกรณีที่กิจการกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน) วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน แทนการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือราคาทุนตัดจำหน่าย กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

9.1 ฐานะเปิดสูงสุดต่อ*ความเสี่ยงด้านเครดิต*ของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน) (ดูย่อหน้าที่ 36.1) ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

9.2 จำนวนเงินของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตที่ลดลงจากอนุพันธ์ด้านเครดิตที่เกี่ยวข้องหรือเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน (ดูย่อหน้าที่ 36.2)

9.3 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน) ในระหว่างรอบระยะเวลาและผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงิน จำนวนเงินดังกล่าวสามารถกำหนดตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

9.3.1 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งไม่ได้เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาวะตลาดที่ทำให้เกิด*ความเสี่ยงด้านตลาด* หรือ

9.3.2 จำนวนเงินซึ่งกำหนดโดยวิธีการอื่นซึ่งกิจการเชื่อว่าแสดงถึงจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ได้อย่างเที่ยงธรรมมากกว่า

การเปลี่ยนแปลงของสภาวะตลาดที่ทำให้เกิดความเสี่ยงด้านตลาด ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือดัชนีราคาหรือดัชนีอัตรา ที่สังเกตได้ในตลาด (ที่เป็นค่าเทียบเคียง)

9.4 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของอนุพันธ์ด้านเครดิตที่เกี่ยวข้องหรือเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลาและผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงนับตั้งแต่วันที่กิจการกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

10 ในกรณีที่กิจการกำหนดให้หนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.2.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และต้องแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินดังกล่าวในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูย่อหน้าที่ 5.7.7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

10.1 ผลสะสมของจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินทางการเงินซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินดังกล่าว (ดูย่อหน้าที่ ข5.7.13 ถึง ข5.7.20 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับแนวทางการพิจารณาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน)

10.2 ความแตกต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินทางการเงินและมูลค่าที่กิจการต้องจ่ายชำระตามสัญญาแก่ผู้ถือครองภาระผูกพัน ณ วันครบกำหนดสัญญา

10.3 การโอนผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนภายในส่วนของเจ้าของในระหว่างรอบระยะเวลา รวมทั้งเหตุผลของการโอนดังกล่าว

10.4 จำนวนเงินที่แสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ถ้ามี) ซึ่งรับรู้เมื่อมีการเลิกรับรู้รายการสำหรับหนี้สินที่ถูกเลิกรับรู้ในระหว่างรอบระยะเวลา

10ก ในกรณีที่กิจการกำหนดให้หนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.2.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และต้องแสดงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมทั้งหมดของหนี้สินดังกล่าว (รวมถึงผลกระทบของการ

เปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน) ในกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 5.7.7 และ 5.7.8 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

10ก.1 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินทางการเงิน ในระหว่างรอบระยะเวลาและผลสะสมของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินดังกล่าว (ดูย่อหน้าที่ ข5.7.13 ถึง ข5.7.20 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับแนวทางการพิจารณาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน) และ

10ก.2 ความแตกต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินทางการเงินและมูลค่าที่กิจการต้องจ่ายตามสัญญาแก่ผู้ถือครองภาระผูกพัน ณ วันครบกำหนดสัญญา

11 นอกจากนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

11.1 คำอธิบายอย่างละเอียดของวิธีที่กิจการใช้เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 9.3 10.1 และ 10ก.1 และย่อหน้าที่ 5.7.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 รวมถึงคำอธิบายเหตุผลที่วิธีการดังกล่าวมีความเหมาะสม

11.2 ในกรณีที่กิจการเชื่อว่า การเปิดเผยข้อมูลไม่ว่าจะในงบฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 9.3 10.1 หรือ 10ก.1 หรือย่อหน้าที่ 5.7.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ไม่แสดงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างเที่ยงธรรม กิจการต้องเปิดเผยเหตุผลซึ่งนำไปสู่ข้อสรุปดังกล่าวและปัจจัยที่กิจการเชื่อว่าเกี่ยวข้องด้วย

11.3 คำอธิบายอย่างละเอียดของวิธีการที่กิจการใช้ในการพิจารณาว่าการแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจะก่อให้เกิดหรือเพิ่มการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีของกำไรหรือขาดทุนหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 5.7.7 และ 5.7.8 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) หากกิจการต้องแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินในกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 5.7.8 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายอย่างละเอียดของความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข5.7.6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ด้วย

เงินลงทุนในตราสารทุนที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

11ก ในกรณีที่กิจการกำหนดให้เงินลงทุนในตราสารทุนวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่อนุญาตในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเงินลงทุนแต่ละประเภทดังนี้

11ก.1 เงินลงทุนในตราสารทุนซึ่งกิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

11ก.2 เหตุผลของการใช้ทางเลือกในการแสดงรายการดังกล่าว

11ก.3 มูลค่ายุติธรรม ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

11ก.4 เงินปันผลที่รับรู้ในระหว่างรอบระยะเวลา โดยให้แยกแสดงเงินปันผลที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่ถูกเลิกรับรู้ในระหว่างรอบระยะเวลารายงานออกจากเงินปันผลที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่ถือไว้ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

11ก.5 การโอนผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนภายในส่วนของเจ้าของในระหว่างรอบระยะเวลา รวมทั้งเหตุผลของการโอนดังกล่าว

11ก.6 ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรมที่แสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลาโดยแยกแสดงผลกำไรหรือผลขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่เลิกรับรู้ในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน และผลกำไรหรือผลขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่ถือไว้ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

11ข ในกรณีที่กิจการเลิกรับรู้เงินลงทุนในตราสารทุนที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

11ข.1 เหตุผลของการจำหน่ายเงินลงทุนดังกล่าว

11ข.2 มูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุน ณ วันที่เลิกรับรู้รายการ

11ข.3 ผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนจากการจำหน่ายรายการดังกล่าว

11ข.4 การโอนผลสะสมของผลกำไรหรือผลขาดทุนใด ๆ ภายในส่วนของเจ้าของในระหว่างรอบระยะเวลารายงานที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่เลิกรับรู้ในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน

การจัดประเภทรายการใหม่

12–12ก (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช้)

12ข หากในรอบระยะเวลารายงานปัจจุบันหรือรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า กิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินใด ๆ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.4.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสำหรับแต่ละเหตุการณ์ดังต่อไปนี้

12ข.1 วันที่จัดประเภทรายการใหม่

12ข.2 คำอธิบายอย่างละเอียดของการเปลี่ยนแปลงโมเดลธุรกิจ (business model) และคำอธิบายเชิงคุณภาพของผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ

12ข.3 จำนวนเงินที่จัดประเภทรายการใหม่ ทั้งเข้าและออกในแต่ละประเภท

12ค สำหรับแต่ละรอบระยะเวลารายงานภายหลังการจัดประเภทรายการใหม่จนกระทั่งการเลิกรับรู้รายการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้สำหรับสินทรัพย์ที่ถูกจัดประเภทรายการใหม่ออก

จากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ไปเป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายหรือมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.4.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

12ค.1 อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่กำหนด ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ และ

12ค.2 ดอกเบี้ยรับที่กิจการรับรู้

12ง ตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานประจำปีล่าสุด หากกิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินออกจากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไปเป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย หรือออกจากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนไปเป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายหรือมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

12ง.1 มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน และ

12ง.2 ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรมที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนหรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลารายงานที่จะเกิดขึ้น หากสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไม่ถูกจัดประเภทรายการใหม่

13 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

การหักกลบสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน

13ก การเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 13ข ถึง 13จ เป็นข้อกำหนดเพิ่มเติมในการเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และให้ถือปฏิบัติสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ทุกรายการแล้วซึ่งหักกลบลบหนี้ได้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวถือปฏิบัติกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้แล้วและอยู่ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน โดยไม่คำนึงว่ารายการดังกล่าวหักกลบลบหนี้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หรือไม่

13ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลกระทบหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากข้อตกลงการหักกลบที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ ซึ่งรวมถึงผลกระทบหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของสิทธิในการหักกลบที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ของกิจการซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 13ก

13ค เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 13ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณแยกจากกันสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 13ก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ดังต่อไปนี้

13ค.1 จำนวนเงินขั้นต้น (gross amount) ของสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้

13ค.2 จำนวนเงินที่หักกลบลบหนี้ได้ตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เมื่อคำนวณจำนวนเงินสุทธิที่แสดงในงบฐานะการเงิน

13ค.3 จำนวนเงินสุทธิที่แสดงในงบฐานะการเงิน

13ค.4 จำนวนเงินที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่ได้นำมารวมอยู่ในย่อหน้าที่ 13ค.2 ซึ่งรวมถึง

13ค.4.1 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ ซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของการหักกลบบางข้อหรือทุกข้อในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 และ

13ค.4.2 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันทางการเงิน (รวมถึงหลักประกันเงินสด) และ

13ค.5 จำนวนเงินสุทธิหลังหักจำนวนเงินในย่อหน้าที่ 13ค.4 จากจำนวนเงินในย่อหน้าที่ 13ค.3 ข้างต้น

ข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้านี้ต้องแสดงในรูปแบบตาราง แยกระหว่างสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน เว้นแต่การแสดงด้วยรูปแบบอื่นเหมาะสมกว่า

13ง จำนวนเงินรวมที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4 สำหรับเครื่องมือทางการเงินหนึ่งต้องไม่เกินกว่าจำนวนเงินที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 13ค.3 สำหรับเครื่องมือทางการเงินนั้น

13จ กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายเกี่ยวกับสิทธิในการหักกลบที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ของกิจการ ซึ่งอยู่ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้และข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4 รวมถึงธรรมชาติของสิทธิเหล่านั้นด้วย

13ฉ หากข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ข ถึง 13จ ถูกเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินมากกว่าหนึ่งข้อ กิจการต้องอ้างอิงระหว่างหมายเหตุประกอบงบการเงินเหล่านั้นด้วย

หลักประกัน

14 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้

14.1 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการนำไปวางเป็นหลักประกันสำหรับหนี้สินหรือหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงจำนวนเงินดังกล่าวที่จัดประเภทรายการใหม่ตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 3.2.23.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ

14.2 ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการวางหลักประกัน

15 ในกรณีที่กิจการถือครองหลักประกัน (ไม่ว่าจะเป็นสินทรัพย์ทางการเงินหรือไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน) และมีสิทธิในการนำหลักประกันไปขายหรือวางเป็นประกันต่ออีกทอดหนึ่ง โดยที่เจ้าของหลักประกันนั้นไม่ได้ผิดสัญญา กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้

15.1 มูลค่ายุติธรรมของหลักประกันที่กิจการถือครอง

15.2 มูลค่ายุติธรรมของหลักประกันที่นำไปขายหรือวางเป็นประกันต่ออีกทอดหนึ่ง และเปิดเผยว่ากิจการมีภาระผูกพันที่จะต้องส่งคืนหลักประกันหรือไม่ และ

15.3 ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักประกัน

บัญชีค่าเผื่อผลขาดทุนด้านเครดิต

16 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

16ก มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 จะไม่ลดมูลค่าลงด้วยค่าเผื่อผลขาดทุน และกิจการต้องไม่แสดงค่าเผื่อผลขาดทุนแยกต่างหากในงบฐานะการเงินเป็นยอดหักมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงิน อย่างไรก็ตาม กิจการต้องเปิดเผยค่าเผื่อผลขาดทุนในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

เครื่องมือทางการเงินแบบผสมซึ่งประกอบด้วยอนุพันธ์แฝงหลายรายการ

17 ในกรณีที่กิจการออกเครื่องมือทางการเงินซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของหนี้สินและส่วนของเจ้าของ (ดูย่อหน้าที่ 28 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32) และเครื่องมือทางการเงินนั้นประกอบด้วยอนุพันธ์แฝงหลายรายการซึ่งมูลค่าของอนุพันธ์แฝงเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กัน (เช่น ตราสารหนี้แปลงสภาพที่ให้สิทธิผู้ออกในการเรียกคืนก่อนกำหนด) กิจการต้องเปิดเผยการคงอยู่ของลักษณะเหล่านั้น

การผิดสัญญาและการละเมิดสัญญา

18 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้ สำหรับ*เงินกู้ยืม*ที่รับรู้ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

18.1 รายละเอียดของการผิดสัญญาเกี่ยวกับเงินต้น ดอกเบี้ย เงินสดหรือสินทรัพย์อื่นที่สำรองไว้เพื่อชำระหนี้สิน (sinking fund) หรือข้อกำหนดในการไถ่ถอนเงินกู้ยืมดังกล่าวที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลา

18.2 มูลค่าตามบัญชีของเงินกู้ยืมที่ผิดสัญญา ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน และ

18.3 เปิดเผยว่ากิจการได้แก้ไขการผิดสัญญาหรือมีการเจรจาปรับเงื่อนไขของเงินกู้ยืมใหม่หรือไม่ ก่อนที่จะได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน

19 ในกรณีที่กิจการมีการละเมิดเงื่อนไขข้อตกลงการกู้ยืม นอกเหนือจากที่กำหนดในย่อหน้าที่ 18 ในระหว่างรอบระยะเวลา และการละเมิดดังกล่าวอนุญาตให้ผู้ให้กู้ยืมเรียกร้องให้กิจการจ่ายชำระหนี้คืนเร็วขึ้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในลักษณะเดียวกันกับที่กำหนดในย่อหน้าที่ 18 (เว้นแต่การละเมิดดังกล่าวจะได้รับการแก้ไขแล้ว หรือมีการเจรจาปรับเงื่อนไขของเงินกู้ยืมใหม่ก่อนหรือ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน)

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

รายการรายได้ ค่าใช้จ่าย ผลกำไรหรือผลขาดทุน

20 กิจการต้องเปิดเผยรายการรายได้ ค่าใช้จ่าย ผลกำไรหรือผลขาดทุนดังต่อไปนี้ ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

20.1 ผลกำไรสุทธิหรือผลขาดทุนสุทธิที่เกิดจากรายการต่อไปนี้

20.1.1 สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่างผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่ต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (เช่น หนี้สินทางการเงินที่เป็นไปตามคำนิยามถือไว้เพื่อค้าในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) สำหรับหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน กิจการต้องแยกแสดงระหว่างผลกำไรหรือผลขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและจำนวนเงินที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

20.1.2–20.1.4 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช้)

20.1.5 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย

20.1.6 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย

20.1.7 เงินลงทุนในตราสารทุนที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

20.1.8 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 โดยแยกแสดงระหว่างผลกำไรหรือผลขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลาและผลกำไรหรือขาดทุนที่จัดประเภทรายการใหม่จากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสะสมไปยังกำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลาเมื่อมีการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ทางการเงิน

20.2 ดอกเบี้ยรับรวมและดอกเบี้ยจ่ายรวม (ซึ่งคำนวณโดยใช้วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง) สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายหรือที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐาน

การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (แสดงจำนวนดังกล่าวแยกจากกัน) หรือหนี้สินทางการเงินที่ไม่ได้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

20.3 รายได้ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายค่าธรรมเนียม (นอกเหนือจากจำนวนเงินที่รวมในการคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง) ที่เกิดจาก

20.3.1 สินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่ไม่ได้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และ

20.3.2 การดำเนินธุรกิจด้านการดูแลผลประโยชน์หรือเก็บรักษาสินทรัพย์อื่นใด (trust and other fiduciary activities) ซึ่งทำให้เกิดการถือครองหรือมีการลงทุนในสินทรัพย์แทนบุคคล ทรัสต์ โครงการผลประโยชน์หลังออกจากงาน และสถาบันอื่น

20.4 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

20.5 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

20ก กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ผลกำไรหรือผลขาดทุนที่รับรู้ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่เกิดขึ้นจากการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย โดยแยกแสดงรายการระหว่างผลกำไรและผลขาดทุนที่เกิดจากการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น การเปิดเผยข้อมูลนี้ต้องรวมถึงเหตุผลของการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้นด้วย

20ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 20ค ตามประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายหรือมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และตามประเภทของหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย กิจการต้องพิจารณาว่าจะเปิดเผยรายละเอียดมากน้อยเพียงใด ระดับที่เหมาะสมในการรวบยอดหรือแตกยอดและผู้ใช้งบการเงินต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมหรือไม่เพื่อประเมินข้อมูลเชิงปริมาณใด ๆ ที่เปิดเผย

20ค เพื่อทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจผลกระทบของเงื่อนไขตามสัญญาที่สามารถเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินของกระแสเงินสดตามสัญญาที่อิงกับการเกิดขึ้น (หรือการไม่เกิดขึ้น) ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงและต้นทุนเบื้องต้นในการให้สินเชื่อ (เช่น มูลค่าเงินตามเวลา หรือความเสี่ยงด้านเครดิต) กิจการต้องเปิดเผย

20ค.1 คำบรรยายเชิงคุณภาพของธรรมชาติของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

20ค.2 ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้ของกระแสเงินสดตามสัญญาที่อาจเป็นผลมาจากเงื่อนไขตามสัญญาเหล่านั้น (ตัวอย่างเช่น ช่วงของการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้) และ

20ค.3 มูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของสินทรัพย์ทางการเงินและราคาทุนตัดจำหน่ายของหนี้สินทางการเงินภายใต้เงื่อนไขตามสัญญาเหล่านั้น

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

20ง ตัวอย่างเช่น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 20ค สำหรับประเภทของหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ซึ่งกระแสเงินสดตามสัญญาจะเปลี่ยนไปหากกิจการบรรลุการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

การเปิดเผยข้อมูลอื่น

นโยบายการบัญชี

21 ตามย่อหน้าที่ 117 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน* กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีที่เป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับหลักการวัดค่าหลักการใดหลักการหนึ่ง (หรือหลายหลักการ) สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการจัดทำงบการเงินนั้น คาดว่าจะเป็นข้อมูลนโยบายการบัญชีที่เป็นสาระสำคัญ

การบัญชีป้องกันความเสี่ยง

21ก กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 21ข ถึง 24ฉ สำหรับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่กิจการป้องกันความเสี่ยง และเลือกที่จะใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยง การเปิดเผยข้อมูลการบัญชีป้องกันความเสี่ยงต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

21ก.1 กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงของกิจการและการนำกลยุทธ์มาใช้บริหารความเสี่ยง

21ก.2 ผลของการป้องกันความเสี่ยงของกิจการที่อาจมีต่อจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ และ

21ก.3 ผลกระทบของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงที่มีต่องบฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของของกิจการ

21ข กิจการต้องแสดงการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในหนึ่งหัวข้อของหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือแสดงเป็นส่วนแยกเฉพาะในงบการเงิน อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลซ้ำกับที่ได้แสดงไว้แล้ว หากงบการเงินมีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวในรายงานอื่น เช่น การวิเคราะห์และคำอธิบายของฝ่ายจัดการหรือรายงานความเสี่ยง ซึ่งผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าถึงได้ภายใต้เงื่อนไขและช่วงเวลาเดียวกับงบการเงิน งบการเงินที่ไม่มีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวถือเป็นงบการเงินที่ไม่สมบูรณ์

21ค เมื่อกิจการต้องพิจารณาความเสี่ยงแต่ละประเภทโดยอิงกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่กิจการตัดสินใจจะป้องกันความเสี่ยงและถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยง ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 22ก ถึง 24ฉ ที่กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลแยกตามประเภทความเสี่ยง กิจการต้องพิจารณาประเภทความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอสำหรับการเปิดเผยข้อมูลการบัญชีป้องกันความเสี่ยงทั้งหมด

21ง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 21ก (เว้นแต่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น) กิจการต้องพิจารณาถึงความละเอียดในการเปิดเผยข้อมูล การให้ความสำคัญในด้านต่าง ๆ ของข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูล ระดับที่เหมาะสมในการรวบยอดหรือแตกยอดข้อมูล และพิจารณาว่าผู้ใช้งบการเงินต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อประเมินข้อมูลเชิงปริมาณที่เปิดเผยหรือไม่ อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูลที่ข้อมูลมีความเกี่ยวข้องกันในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง *การวัดมูลค่ายุติธรรม* กิจการต้องใช้การรวบยอดหรือแตกยอดข้อมูลในระดับเดียวกัน

กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง

22 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

22ก กิจการต้องอธิบายกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงสำหรับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงแต่ละประเภทที่กิจการตัดสินใจป้องกันความเสี่ยง และถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยง คำอธิบายนี้ต้องช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินได้ว่า (ตัวอย่างเช่น)

22ก.1 ความเสี่ยงแต่ละประเภทเกิดขึ้นได้อย่างไร

22ก.2 กิจการบริหารความเสี่ยงแต่ละประเภทอย่างไร รวมถึงประเมินว่ากิจการป้องกันความเสี่ยงรายการทั้งจำนวนสำหรับความเสี่ยงทั้งหมด หรือป้องกันความเสี่ยงองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง (หรือหลายองค์ประกอบ) ของรายการพร้อมเหตุผล

22ก.3 กิจการบริหารฐานะเปิดต่อความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด

22ข เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 22ก การเปิดเผยข้อมูลควรรวมถึงคำอธิบายรายการดังนี้ (ซึ่งมิได้จำกัดเพียงรายการเหล่านี้เท่านั้น)

22ข.1 เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่กิจการใช้ในการป้องกันฐานะเปิดต่อความเสี่ยง (และวิธีการนำมาใช้)

22ข.2 วิธีที่กิจการพิจารณาความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจระหว่างรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงและเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงเพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง และ

22ข.3 วิธีที่กิจการกำหนดอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยง และแหล่งที่มาของความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง

22ค เมื่อกิจการกำหนดให้องค์ประกอบความเสี่ยงที่ระบุเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.3.7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) กิจการต้องให้ข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณดังต่อไปนี้ นอกเหนือจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 22ก และ 22ข

22ค.1 วิธีที่กิจการระบุองค์ประกอบความเสี่ยงที่กำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (รวมถึงคำอธิบายธรรมชาติของความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงโดยรวม) และ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

22ค.2 วิธีที่องค์ประกอบความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงทั้งจำนวน (เช่น จากประสบการณ์ในอดีต องค์ประกอบความเสี่ยงที่ถูกกำหนดให้มีการป้องกันความเสี่ยงครอบคลุมโดยเฉลี่ยร้อยละ 80 ของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงโดยรวม)

จำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคต

23 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

23ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามประเภทความเสี่ยง เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินข้อกำหนดและเงื่อนไขของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและผลกระทบต่อจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ เว้นแต่ได้รับยกเว้นตามย่อหน้าที่ 23ค

23ข เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 23ก กิจการต้องเปิดเผยรายละเอียดดังนี้

23ข.1 โครงร่างของจังหวะเวลาของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง และ

23ข.2 ราคา หรืออัตราเฉลี่ยของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ตัวอย่างเช่น ราคาใช้สิทธิหรือราคาฟอร์เวิร์ด เป็นต้น) (ถ้ามี)

23ค ในสถานการณ์ที่กิจการกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงขึ้นใหม่ (กล่าวคือ ยกเลิกและเริ่มต้นใหม่) เป็นประจำ เนื่องจากทั้งเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย (กล่าวคือ กิจการใช้กระบวนการบริหารความเสี่ยงแบบพลวัต ซึ่งทั้งฐานะเปิดและเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ไม่ได้คงอยู่เป็นระยะเวลานาน ดังเช่นตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข6.5.24.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

23ค.1 กิจการได้รับยกเว้นจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 23ก และ 23ข

23ค.2 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังนี้

23ค.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ขั้นสูงสุดในการบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเหล่านั้น

23ค.2.2 คำอธิบายที่สะท้อนกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงของกิจการโดยใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงและวิธีกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเหล่านั้น และ

23ค.2.3 ข้อบ่งชี้ว่าความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงถูกยกเลิกและเริ่มต้นใหม่บ่อยเพียงใดภายใต้กระบวนการของกิจการที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเหล่านั้น

23ง กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายเกี่ยวกับแหล่งที่มาของความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงซึ่งคาดว่าจะกระทบต่อความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงในระหว่างอายุสัญญานั้น โดยเปิดเผยแยกตามประเภทความเสี่ยง

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

23จ หากมีแหล่งที่มาอื่นของความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงปรากฏขึ้นในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องเปิดเผยแหล่งที่มาเหล่านั้น โดยแยกตามประเภทความเสี่ยง และอธิบายผลของความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงนั้น

23ฉ สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายเกี่ยวกับรายการที่คาดการณ์ได ๆ ที่ได้ใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงแล้วในรอบระยะเวลาก่อน แต่ไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นอีกต่อไป

ผลกระทบของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน

24 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

24ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบตารางสำหรับจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับรายการที่กำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง โดยแยกตามประเภทความเสี่ยงสำหรับการป้องกันความเสี่ยงแต่ละประเภท (การป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม การป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด หรือการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิของการดำเนินงานต่างประเทศ) ดังนี้

24ก.1 มูลค่าตามบัญชีของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (แยกแสดงระหว่างสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน)

24ก.2 รายการรายบรรทัดในงบฐานะการเงินที่รวมเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง

24ก.3 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการรับรู้ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงสำหรับรอบระยะเวลา และ

24ก.4 จำนวนเงินที่กำหนดไว้ของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (รวมถึงปริมาณ เช่น ตัน หรือลูกบาศก์เมตร)

24ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบตารางสำหรับจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง โดยแยกตามประเภทความเสี่ยงสำหรับการป้องกันความเสี่ยงแต่ละประเภท ดังนี้

24ข.1 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม

24ข.1.1 มูลค่าตามบัญชีของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ในงบฐานะการเงิน (แสดงสินทรัพย์แยกจากหนี้สิน)

24ข.1.2 จำนวนเงินสะสมของการปรับปรุงการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ซึ่งรวมอยู่ในมูลค่าตามบัญชีของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ในงบฐานะการเงิน (แสดงสินทรัพย์แยกจากหนี้สิน)

24ข.1.3 รายการรายบรรทัดในงบฐานะการเงินที่รวมรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

24ข.1.4 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการรับรู้ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงสำหรับรอบระยะเวลา และ

24ข.1.5 จำนวนเงินสะสมของการปรับปรุงการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมที่คงเหลืออยู่ในงบฐานะการเงินสำหรับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงใด ๆ ที่ได้หยุดปรับผลกำไรและผลขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยง ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.10 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

24ข.2 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดและการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิของการดำเนินงานต่างประเทศ

24ข.2.1 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการรับรู้ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงสำหรับรอบระยะเวลา (กล่าวคือ สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่ใช้ในการกำหนดความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.11.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

24ข.2.2 ยอดคงเหลือของบัญชีสำรองสำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด และของบัญชีสำรองสำหรับการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ สำหรับการป้องกันความเสี่ยงที่ยังคงเกิดขึ้นต่อไป ซึ่งเป็นไปตามย่อหน้าที่ 6.5.11 และ 6.5.13.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ

24ข.2.3 ยอดคงเหลือของบัญชีสำรองสำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด และของบัญชีสำรองสำหรับการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่จากความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยงอีกต่อไป

24ค กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบตาราง โดยแยกตามประเภทความเสี่ยงสำหรับการป้องกันความเสี่ยงแต่ละประเภท ดังนี้

24ค.1 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม

24ค.1.1 ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง กล่าวคือ ความแตกต่างระหว่างผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ที่ได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน (หรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับการป้องกันความเสี่ยงของตราสารทุนที่กิจการเลือกแสดงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) และ

24ค.1.2 รายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่รวมความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้

24ค.2 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดและการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในการดำเนินงานต่างประเทศ

24ค.2.1 ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลารายงาน

24ค.2.2 ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่ได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

24ค.2.3 รายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่รวมความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้

24ค.2.4 จำนวนเงินของบัญชีสำรองสำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือของบัญชีสำรองสำหรับการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ ที่โอนไปยังกำไรหรือขาดทุน ซึ่งถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1) (แยกระหว่างจำนวนเงินที่ได้ถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยงมาก่อนแต่ไม่คาดว่ากระแสเงินสดในอนาคตที่ได้ป้องกันความเสี่ยงจะเกิดขึ้นอีกต่อไป และจำนวนเงินที่โอนเนื่องจากรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงมีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุนแล้ว)

24ค.2.5 รายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่รวมการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1) และ

24ค.2.6 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงของฐานะสุทธิ ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้เป็นรายการรายบรรทัดที่แยกต่างหากในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (ดูย่อหน้าที่ 6.6.4 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

24ง หากปริมาณของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่ได้รับยกเว้นตามย่อหน้าที่ 23ค ไม่ได้เป็นตัวแทนของปริมาณปกติในระหว่างรอบระยะเวลา (กล่าวคือ ปริมาณ ณ วันที่รายงานไม่สะท้อนปริมาณในระหว่างรอบระยะเวลา) กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวและเหตุผลที่กิจการเชื่อว่า ปริมาณดังกล่าวไม่ได้เป็นตัวแทน

24จ กิจการต้องแสดงการกระทบยอดแต่ละองค์ประกอบของส่วนของเจ้าของและการวิเคราะห์กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 โดย

24จ.1 ต้องแยกแสดงจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 24ค.2.1 และ 24ค.2.4 และจำนวนเงินตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.11.4.1 และ 6.5.11.4.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นอย่างน้อย

24จ.2 ต้องแยกแสดงระหว่างจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกที่ป้องกันความเสี่ยง รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับธุรกรรม และจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกที่ป้องกันความเสี่ยง รายการที่มีการป้องกัน

ความเสี่ยงเกี่ยวกับช่วงเวลา เมื่อกิจการถือปฏิบัติต่อมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ

24จ.3 ต้องแยกแสดงระหว่างจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบฟอร์เวิร์ดของสัญญาฟอร์เวิร์ด และส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการป้องกันความเสี่ยงรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับธุรกรรม และจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบฟอร์เวิร์ดของสัญญาฟอร์เวิร์ด และส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงินที่ป้องกันความเสี่ยงรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับช่วงเวลา เมื่อกิจการถือปฏิบัติต่อจำนวนเงินเหล่านั้นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.16 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

24ฉ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 24จ แยกตามประเภทความเสี่ยง ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวอาจเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินก็ได้

ทางเลือกในการกำหนดให้ฐานะเปิดด้านเครดิตวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

24ช หากกิจการกำหนดให้เครื่องมือทางการเงินหรือบางส่วนของเครื่องมือทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน เนื่องจากมีการใช้อนุพันธ์ด้านเครดิตในการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินนั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

24ช.1 สำหรับอนุพันธ์ด้านเครดิตที่ใช้ในการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลการกระทบยอดของแต่ละรายการสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดไว้ และมูลค่ายุติธรรม ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดรอบระยะเวลา

24ช.2 ผลกำไรหรือผลขาดทุนที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนจากการกำหนดให้เครื่องมือทางการเงินหรือบางส่วนของเครื่องมือทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ

24ช.3 มูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินที่ถือเป็นมูลค่าตามบัญชีใหม่ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.4 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และจำนวนเงินที่กำหนดไว้หรือจำนวนเงินต้นที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีการยกเลิกการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงินหรือบางส่วนของเครื่องมือทางการเงินด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน (กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในรอบระยะเวลาถัดไป เว้นแต่เป็นการให้ข้อมูลเปรียบเทียบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1)

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นจากการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง

24ซ สำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่กิจการถือปฏิบัติตามข้อยกเว้นที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 6.8.4 ถึง 6.8.12 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

24ซ.1 อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงที่มีนัยสำคัญที่ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงของกิจการมีฐานะเปิดอยู่

24ซ.2 ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่กิจการบริหารที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง

24ซ.3 วิธีการที่กิจการใช้ในการบริหารจัดการเพื่อเปลี่ยนผ่านไปใช้อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงอื่น

24ซ.4 คำอธิบายของข้อสมมติหรือวิจารณญาณที่มีนัยสำคัญที่กิจการใช้ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าเหล่านี้ (ตัวอย่างเช่น ข้อสมมติหรือวิจารณญาณว่าเมื่อใดความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นจากการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงที่เกี่ยวกับจังหวะเวลาและจำนวนเงินของกระแสเงินสดที่อ้างอิงกับอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงไม่มีอยู่อีกต่อไป) และ

24ซ.5 จำนวนเงินที่กำหนดไว้ของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่อยู่ในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเหล่านั้น

การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง

24ฌ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบจากการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงต่อเครื่องมือทางการเงินและกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ

24ฌ.1 ธรรมชาติและระดับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่ต้องปรับตามการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง และการบริหารความเสี่ยงเหล่านั้น และ

24ฌ.2 ความคืบหน้าของแผนการเปลี่ยนผ่านไปใช้อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงอื่น และวิธีการบริหารจัดการสำหรับการเปลี่ยนผ่านดังกล่าว

24ญ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 24ฌ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

24ญ.1 วิธีการบริหารจัดการเพื่อเปลี่ยนผ่านไปใช้อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงอื่น และความคืบหน้าของแผน ณ วันที่รายงาน รวมทั้งความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนผ่านดังกล่าว

24ญ.2 แตกยอดรายการตามอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงที่สำคัญ ที่ต้องปรับตามการปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง โดยแสดงข้อมูลเชิงปริมาณของเครื่องมือทางการเงินที่ยังไม่ได้เปลี่ยนผ่านไปใช้อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงอื่น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยแยกแสดงดังนี้

24ญ.2.1 สินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์

24ญ.2.2 หนี้สินทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์ และ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

24ญ.2.3 อนุพันธ์ และ

24ญ.3 กรณีความเสี่ยงที่ระบุในย่อหน้าที่ 24ญ.1 ทำให้กิจการต้องเปลี่ยนกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยง กิจการต้องเปิดเผยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว (ดูย่อหน้าที่ 22ก)

มูลค่ายุติธรรม

25 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินแต่ละประเภท (ดูย่อหน้าที่ 6) ในลักษณะที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเปรียบเทียบกับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละประเภทดังกล่าวได้ ยกเว้นตามที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ 29

26 ในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องจัดกลุ่มสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเป็นประเภทต่าง ๆ แต่กิจการต้องหักกลบระหว่างมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเฉพาะรายการที่มีการหักกลบมูลค่าตามบัญชีระหว่างกันในงบฐานะการเงิน

27–27ข (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช้)

28 ในบางกรณีกิจการไม่สามารถรับรู้ผลกำไรหรือผลขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน เนื่องจากมูลค่ายุติธรรมไม่ได้อิงทั้งจากราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินอย่างเดียวกัน (กล่าวคือ ข้อมูลระดับ 1) หรือจากเทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้เฉพาะข้อมูลจากตลาดที่สามารถสังเกตได้ (ดูย่อหน้าที่ ข5.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) ในกรณีดังกล่าวกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังนี้ ตามประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน

28.1 นโยบายการบัญชีในการรับรู้กำไรหรือขาดทุนจากผลต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และราคาของรายการเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยต่าง ๆ (รวมถึงเวลา) ที่ผู้ร่วมตลาดใช้พิจารณาในการกำหนดราคาสินทรัพย์หรือหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ ข5.1.2ก.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

28.2 ผลต่างรวมที่ยังไม่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นรอบระยะเวลา และการกระทบยอดของการเปลี่ยนแปลงในยอดคงเหลือของผลต่างดังกล่าว

28.3 เหตุผลที่กิจการสรุปว่า ราคาของรายการไม่ได้เป็นหลักฐานที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรม รวมถึงคำอธิบายหลักฐานที่สนับสนุนมูลค่ายุติธรรมนั้น

29 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมสำหรับกรณีต่อไปนี้

29.1 เมื่อมูลค่าตามบัญชีเป็นค่าประมาณที่สมเหตุสมผลของมูลค่ายุติธรรม อาทิ เครื่องมือทางการเงิน เช่น ลูกหนี้การค้าระยะสั้นและเจ้าหนี้การค้าระยะสั้น หรือ

29.2 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

29.3 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

29.4 สำหรับหนี้สินตามสัญญาเช่า

30 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

สัญญาอ้างถึงกระแสไฟฟ้าพึ่งพาธรรมชาติ

30ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินในข้อเดียวกับสัญญาที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ 5ข กล่าวคือ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจถึงผลกระทบที่สัญญาเหล่านั้นมีต่อจำนวนเงิน จังหวะเวลาและความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตและผลการดำเนินการเงินของกิจการ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้ กิจการต้องเปิดเผย ดังนี้

30ก.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของสัญญาที่ทำให้กิจการเผชิญต่อ

30ก.1.1 ความผันแปรในปริมาณกระแสไฟฟ้าอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ 2.3ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) และ

30ก.1.2 ความเสี่ยงที่กิจการจะถูกบังคับให้ซื้อกระแสไฟฟ้าในช่วงการส่งมอบที่กิจการไม่สามารถใช้กระแสไฟฟ้าได้ (ดูย่อหน้าที่ ข2.7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

30ก.2 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อผูกมัดที่ยังไม่ได้รับรู้ที่เกิดขึ้นจากสัญญาดังกล่าว ณ วันที่รายงาน โดยให้รวม

30ก.2.1 ประมาณการกระแสเงินสดอนาคตจากการซื้อกระแสไฟฟ้าภายใต้สัญญาเหล่านี้ กิจการต้องถือปฏิบัติด้วยวิจารณญาณในการระบุช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเปิดเผยประมาณการกระแสเงินสดอนาคต

30ก.2.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับวิธีที่กิจการประเมินว่าสัญญาอาจเป็นสัญญาที่สร้างภาระหรือไม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง *ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น*) รวมถึงข้อสมมติที่กิจการใช้ในการประเมินนี้

30ก.3 ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเกี่ยวกับผลกระทบต่อผลการดำเนินงานการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลารายงาน การเปิดเผยข้อมูลให้อ้างอิงข้อมูลที่ถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลารายงานที่กิจการใช้ประเมินว่ากิจการเป็นผู้ซื้อสุทธิของกระแสไฟฟ้าหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ ข2.8 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสำหรับรอบระยะเวลารายงาน เกี่ยวกับ

30ก.3.1 ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการซื้อกระแสไฟฟ้าที่กระทำภายใต้สัญญา โดยให้เปิดเผยแยกต่างหากว่ามีกระแสไฟฟ้าที่ซื้อมาแต่ไม่ได้ใช้มากเท่าใด ณ เวลาที่ส่งมอบ

30ก.3.2 เงินที่ได้รับจากการขายกระแสไฟฟ้าที่ไม่ได้ใช้ และ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

30ก.3.3 ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการซื้อกระแสไฟฟ้าที่กระทำขึ้นเพื่อหักกลบกับการขายกระแสไฟฟ้าที่ไม่ได้ใช้

30ข กิจการต้องแตกยอดข้อมูลที่กิจการเปิดเผยเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงตามย่อหน้าที่ 23ก ตามประเภทความเสี่ยง สำหรับสัญญาที่เข้าหลักเกณฑ์ที่วางไว้ในย่อหน้าที่ 5ค

30ค หากกิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสัญญาอ้างถึงกระแสไฟฟ้าพึ่งพาธรรมชาติอื่นตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 5ง (ซึ่งรวมสัญญาที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 30ข) ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้ออื่นในงบการเงิน กิจการต้องรวมการอ้างอิงไขว้ไปยังหมายเหตุประกอบงบการเงินเหล่านั้นไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินในข้อเดียวนี้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 30ก

ธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน

31 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่งช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่กิจการมี ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

32 การเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 33 ถึง 42 เน้นเกี่ยวกับความเสี่ยงซึ่งเกิดจากเครื่องมือทางการเงิน และวิธีการในการจัดการความเสี่ยงดังกล่าว โดยทั่วไปความเสี่ยงเหล่านี้รวมถึง (แต่ไม่จำกัดเพียง) ความเสี่ยงด้านเครดิต *ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง* และความเสี่ยงด้านตลาดเป็นต้น

32ก ในบริบทของการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ การเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพจะช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถเชื่อมโยงการเปิดเผยข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันและทำให้เห็นภาพรวมของธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินได้ การเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณอย่างมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมีส่วนช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลประเมินฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการได้ดียิ่งขึ้น

การเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพ

33 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน

33.1 ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มีและเกิดขึ้นได้อย่างไร

33.2 วัตถุประสงค์ นโยบายและกระบวนการในการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการวัดความเสี่ยง และ

33.3 การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ของข้อมูลในย่อหน้าที่ 33.1 หรือ 33.2 ในรอบระยะเวลาก่อน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ

34 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน

34.1 ข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มี ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน การเปิดเผยข้อมูลนี้ต้องจัดทำขึ้นจากข้อมูลที่เสนอเป็นการภายในให้แก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ (ตามคำนิยามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน*) เช่น คณะกรรมการของกิจการ หรือประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

34.2 การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35ก ถึง 42 นอกเหนือจากที่กำหนดในย่อหน้าที่ 34.1

34.3 การกระจุกตัวของความเสี่ยง หากยังไม่ได้เปิดเผยอย่างชัดเจนในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 34.1 และ 34.2

35 ถ้าข้อมูลเชิงปริมาณที่เปิดเผย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ไม่แสดงให้เห็นถึงฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มีอยู่ของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลา กิจการต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงที่มีอยู่

ความเสี่ยงด้านเครดิต

ขอบเขตและวัตถุประสงค์

35ก กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 35ฉ ถึง 35ฑ สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของการด้อยค่าในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 อย่างไรก็ตาม

35ก.1 ย่อหน้าที่ 35ญ.1 กำหนดให้ถือปฏิบัติกับลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ตามสัญญา หรือลูกหนี้ตามสัญญาเช่าที่ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุรับรู้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หากสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้นมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขภายหลัง 30 วัน นับจากวันครบกำหนดชำระ และ

35ก.2 ย่อหน้าที่ 35ฎ.2 ไม่ถือปฏิบัติกับลูกหนี้ตามสัญญาเช่า

35ข การเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงด้านเครดิตตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35ฉ ถึง 35ฑ จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของความเสี่ยงด้านเครดิตต่อจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคต เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงด้านเครดิตดังต่อไปนี้

35ข.1 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการและแนวปฏิบัติดังกล่าวเกี่ยวข้องอย่างไรกับการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิต

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น รวมทั้งวิธีการ ข้อสมมติและข้อมูลที่ใช้วัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

35ข.2 ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในงบการเงิน รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในจำนวนเงินของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงนั้น และ

35ข.3 ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการ (กล่าวคือ ความเสี่ยงด้านเครดิตซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัยของสินทรัพย์ทางการเงินและข้อผูกมัดในการให้สินเชื่อของกิจการ) รวมถึงการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีนัยสำคัญ

35ค กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลซ้ำกับที่ได้แสดงไว้แล้ว หากงบการเงินมีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวในรายงานอื่น เช่น การวิเคราะห์และคำอธิบายของฝ่ายจัดการหรือรายงานความเสี่ยง ซึ่งผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าถึงได้ภายใต้เงื่อนไขและช่วงเวลาเดียวกับงบการเงิน งบการเงินที่ไม่มีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวถือเป็นงบการเงินที่ไม่สมบูรณ์

35ง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 35ข (เว้นแต่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น) กิจการต้องพิจารณาถึงความละเอียดในการเปิดเผยข้อมูล การให้ความสำคัญในด้านต่าง ๆ ของข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูล ระดับที่เหมาะสมในการรวบยอดหรือแตกยอดข้อมูล และพิจารณาว่าผู้ใช้งบการเงินต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อประเมินข้อมูลเชิงปริมาณที่เปิดเผยหรือไม่

35จ หากการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35ฉ ถึง 35ฑ ไม่เพียงพอที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 35ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น

แนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต

35ฉ กิจการต้องอธิบายแนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการ และแนวปฏิบัติดังกล่าวเกี่ยวข้องอย่างไรกับการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจและสามารถประเมิน

35ฉ.1 การที่กิจการพิจารณาอย่างไรว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ซึ่งรวมถึงพิจารณาว่า

35ฉ.1.1 เครื่องมือทางการเงินมีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.10 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือไม่ อย่างไร รวมถึงประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าดังกล่าวด้วย และ

35ฉ.1.2 ข้อสันนิษฐานในย่อหน้าที่ 5.5.11 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ที่ว่าความเสี่ยงด้านเครดิตถือว่าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่

การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก เมื่อสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวเกินกำหนดชำระมากกว่า 30 วัน สามารถโต้แย้งได้หรือไม่ อย่างไร

35ฉ.2 คำนิยามของการผิดสัญญาของกิจการ รวมถึงเหตุผลในการเลือกคำนิยามนั้น

35ฉ.3 การที่กิจการจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินอย่างไร หากมีการวัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นแบบกลุ่ม

35ฉ.4 การที่กิจการพิจารณาอย่างไรว่าสินทรัพย์ทางการเงินเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต

35ฉ.5 นโยบายการตัดออกจากบัญชีของกิจการ รวมถึงข้อบ่งชี้ว่าไม่มีความคาดหวังที่สมเหตุสมผลที่จะได้รับคืน และข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายดังกล่าวสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ตัดจำหน่ายแล้ว แต่ยังอยู่ภายใต้การบังคับให้ชำระได้ และ

35ฉ.6 การที่กิจการนำข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.12 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาถือปฏิบัติอย่างไรสำหรับการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเกี่ยวกับกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึง

35ฉ.6.1 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ค่าเผื่อผลขาดทุนได้วัดมูลค่าให้มีจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ กิจการได้พิจารณาอย่างไรว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวที่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข ปรับตัวดีขึ้นจนทำให้ค่าเผื่อผลขาดทุนกลับมาสู่สภาพเดิมที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือไม่ และ

35ฉ.6.2 กิจการติดตามอย่างไรว่าค่าเผื่อผลขาดทุนของสินทรัพย์ทางการเงินที่เป็นไปตามเงื่อนไขในข้อ 35ฉ.6.1 มีการวัดมูลค่าใหม่ในภายหลังให้มีจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มากน้อยเพียงใด

35ช กิจการต้องอธิบายเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า ข้อสมมติและเทคนิคการประมาณการที่ใช้ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในหัวข้อที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับวัตถุประสงค์ดังกล่าวกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

35ช.1 เกณฑ์พื้นฐานของปัจจัยนำเข้า และข้อสมมติและเทคนิคการประมาณการที่ใช้ในการ

35ช.1.1 วัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้าและผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ

35ช.1.2 พิจารณาว่า ความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ และ

35ช.1.3 พิจารณาว่า สินทรัพย์ทางการเงินเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิตหรือไม่

35ช.2 วิธีการใช้ข้อมูลคาดการณ์อนาคตในการพิจารณาผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น รวมทั้งการใช้ข้อมูลทางเศรษฐศาสตร์มหภาค และ

35ช.3 การเปลี่ยนแปลงในเทคนิคการประมาณการหรือข้อสมมติที่มีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลารายงานและเหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

35ช กิจการต้องแสดงการกระทบยอดค่าเผื่อผลขาดทุนจากยอดยกมาไปยังยอดยกไปในรูปแบบตาราง แยกตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน เพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงค่าเผื่อผลขาดทุนและเหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยแยกแสดงการเปลี่ยนแปลงระหว่างรอบระยะเวลาสำหรับ

35ช.1 ค่าเผื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า

35ช.2 ค่าเผื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุสำหรับ

35ช.2.1 เครื่องมือทางการเงินที่ความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก แต่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต

35ช.2.2 สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต ณ วันที่รายงาน (แต่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก) และ

35ช.2.3 ลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ตามสัญญา หรือลูกหนี้ตามสัญญาเช่าที่ค่าเผื่อผลขาดทุนวัดมูลค่าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

35ช.3 สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก นอกจากการกระทบยอดค่าเผื่อผลขาดทุนแล้ว กิจการต้องเปิดเผยจำนวนเงินรวมของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นที่ไม่คิดลด ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่เริ่มรับรู้ระหว่างรอบระยะเวลารายงาน

35ฌ กิจการต้องอธิบายว่าการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญในมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของเครื่องมือทางการเงินในระหว่างรอบระยะเวลาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุนอย่างไร เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของค่าเผื่อผลขาดทุนที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35ช กิจการต้องแยกแสดงข้อมูลดังกล่าวสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่มีค่าเผื่อผลขาดทุนตามที่แสดงในย่อหน้าที่ 35ช.1 ถึง 35ช.3 และต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณที่เกี่ยวข้องด้วย ตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชี

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ก่อนรายการหักของเครื่องมือทางการเงินที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุน อาจรวมถึง

35ฌ.1 การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากเครื่องมือทางการเงินที่เริ่มมีหรือได้มาระหว่างรอบระยะเวลารายงาน

35ฌ.2 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งไม่ได้ทำให้เกิดการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้นตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

35ฌ.3 การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากเครื่องมือทางการเงินถูกเลิกรับรู้ระหว่างรอบระยะเวลารายงาน (รวมถึงการตัดจำหน่ายรายการเหล่านั้นด้วย) และ

35ฌ.4 การเปลี่ยนแปลงที่ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากค่าเผื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า หรือผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ

35ญ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจธรรมชาติและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดตามสัญญาที่ไม่ทำให้เกิดการเลิกรับรู้รายการต่อสินทรัพย์ทางการเงิน และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อการวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

35ญ.1 ราคาทุนตัดจำหน่ายก่อนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวและผลกำไรหรือผลขาดทุนสุทธิจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวที่รับรู้สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งกระแสเงินสดตามสัญญาได้เปลี่ยนแปลงระหว่างรอบระยะเวลารายงาน เมื่อสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวมีจำนวนเงินค่าเผื่อผลขาดทุนเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ และ

35ญ.2 มูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหัก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก โดยค่าเผื่อผลขาดทุนเคยวัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ และในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน ค่าเผื่อผลขาดทุนได้เปลี่ยนเป็นจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า

35ฎ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่มีต่อจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้แยกตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน

35ฎ.1 จำนวนเงินซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยไม่ต้องคำนึงถึงหลักประกันใด ๆ ที่ถือครองอยู่หรือการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (เช่น ข้อตกลงหักกลบ ซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขของการหักกลบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32)

35ฎ.2 คำอธิบายเชิงพรรณนาเกี่ยวกับหลักประกันที่กิจการถือครองไว้เพื่อเป็นประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ รวมทั้ง

35ฎ.2.1 คำอธิบายของธรรมชาติและคุณภาพของหลักประกันที่กิจการถือครองไว้

35ฎ.2.2 คำอธิบายของการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญในคุณภาพของหลักประกันหรือการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่เป็นผลมาจากการเสื่อมค่า หรือการเปลี่ยนแปลงในนโยบายหลักประกันของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน และ

35ฎ.2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินที่กิจการไม่ได้รับรู้ค่าเผื่อผลขาดทุนเนื่องจากมีหลักประกัน

35ฎ.3 ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับหลักประกันที่กิจการถือครองไว้เพื่อเป็นประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (เช่น มูลค่าหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่ลดความเสี่ยงด้านเครดิต) สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต ณ วันที่รายงาน

35ฎ กิจการต้องเปิดเผยยอดคงเหลือตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินที่ถูกตัดจำหน่ายระหว่างรอบระยะเวลารายงานและยังอยู่ภายใต้การบังคับให้ชำระได้

ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต

35ฐ กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของสินทรัพย์ทางการเงินและฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงิน โดยแยกตาม *ระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิต* เพื่อทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการและเข้าใจการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีนัยสำคัญของกิจการ โดยกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลแยกตามประเภทของเครื่องมือทางการเงินดังนี้

35ฐ.1 เครื่องมือทางการเงินที่ค่าเผื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า

35ฐ.2 เครื่องมือทางการเงินที่ค่าเผื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ และที่เป็น

35ฐ.2.1 เครื่องมือทางการเงินที่ความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก แต่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต

35ฐ.2.2 สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต ณ วันที่รายงาน (แต่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก) และ

35ฐ.2.3 ลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ตามสัญญา หรือลูกหนี้ตามสัญญาเช่าที่ค่าเผื่อผลขาดทุนวัดมูลค่าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

35ฐ.3 เครื่องมือทางการเงินที่เป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก

35ฑ สำหรับลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ตามสัญญา และลูกหนี้ตามสัญญาเช่า ซึ่งกิจการได้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 5.5.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ข้อมูลที่แสดงตามย่อหน้าที่ 35ฐ อาจอ้างอิงกับวิธีเมทริกซ์ประมาณการ (provision matrix) (ดูย่อหน้าที่ 5.5.35 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

36 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้ตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน สำหรับเครื่องมือทางการเงินภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ แต่ไม่ได้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของการด้อยค่าในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

36.1 จำนวนเงินซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยไม่ต้องคำนึงถึงหลักประกันใด ๆ ที่ถือครองอยู่ หรือการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (เช่น ข้อตกลงหักกลบ ซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขของการหักกลบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32) การเปิดเผยข้อมูลนี้ไม่ได้กำหนดสำหรับเครื่องมือทางการเงินซึ่งมูลค่าตามบัญชีเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต

36.2 คำอธิบายของหลักประกันที่กิจการถือครองไว้เพื่อเป็นประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ และผลกระทบทางการเงินของรายการดังกล่าว (เช่น มูลค่าหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่ลดความเสี่ยงด้านเครดิต) โดยคำนึงถึงจำนวนเงินที่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต (ตามที่เปิดเผยในย่อหน้าที่ 36.1 หรือแสดงด้วยมูลค่าตามบัญชีของเครื่องมือทางการเงิน)

36.3 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

36.4 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

37 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

หลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่ได้รับ

38 ในกรณีที่กิจการได้รับสินทรัพย์ทางการเงินหรือสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินในระหว่างรอบระยะเวลา จากการเข้าเป็นเจ้าของหลักประกันที่ถือครองเป็นประกันหรือเรียกร้องการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (เช่น การค้ำประกัน) และสินทรัพย์ดังกล่าวเข้าเงื่อนไขการรับรู้รายการตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้สำหรับสินทรัพย์ที่กิจการถือครองไว้ ณ วันที่รายงาน

38.1 ธรรมชาติและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ และ

38.2 นโยบายของกิจการในการจำหน่ายหรือการใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานจากสินทรัพย์หากสินทรัพย์เหล่านั้นไม่สามารถจะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที

ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง

39 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

39.1 การวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดสำหรับหนี้สินทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์ (รวมถึงสัญญาค้ำประกันทางการเงินที่ออก) โดยแสดงระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญา

39.2 การวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดสำหรับหนี้สินทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์ โดยต้องรวมระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญา สำหรับหนี้สินทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์เหล่านั้น ซึ่งระยะเวลาครบกำหนดตามสัญญามีความจำเป็นในการทำความเข้าใจจังหวะเวลาของกระแสเงินสด (ดูย่อหน้าที่ ข11ข)

39.3 คำอธิบายถึงการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของกิจการซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัยในย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2

ความเสี่ยงด้านตลาด

การวิเคราะห์ความอ่อนไหว

40 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้ เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 41

40.1 วิเคราะห์ความอ่อนไหวสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภทที่กิจการมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยแสดงถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของเจ้าของของกิจการที่เป็นไปได้อย่างมีเหตุผล ณ วันนั้น

40.2 วิธีและข้อสมมติที่ใช้ในการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว และ

40.3 การเปลี่ยนแปลงวิธีและข้อสมมติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความอ่อนไหวจากรอบระยะเวลาก่อน รวมถึงเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

41 หากกิจการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว เช่น มูลค่าของความเสี่ยง (Value-At-Risk) ซึ่งสะท้อนถึงการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างตัวแปรความเสี่ยง (เช่น อัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยน) และกิจการใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวดังกล่าวในการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน กิจการสามารถใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวดังกล่าวเปิดเผยแทนการวิเคราะห์ที่กำหนดในย่อหน้าที่ 40 นอกจากนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

41.1 คำอธิบายถึงวิธีที่ใช้ในการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว และคำอธิบายถึงพารามิเตอร์หลักและข้อสมมติหลักสำหรับข้อมูลที่แสดง และ

41.2 คำอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของวิธีที่ใช้และข้อจำกัดที่อาจทำให้ข้อมูลไม่สะท้อนอย่างเต็มที่ถึงมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้อง

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

การเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงด้านตลาดอื่น

42 ในกรณีที่การวิเคราะห์ความอ่อนไหวที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 40 หรือ 41 ไม่เป็นตัวแทนของความเสี่ยงซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัยในเครื่องมือทางการเงิน (เช่น เนื่องจากฐานะเปิดสิ้นปีไม่สะท้อนฐานะเปิดระหว่างปี) กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงและเหตุผลที่ทำให้เชื่อได้ว่าการวิเคราะห์ความอ่อนไหวดังกล่าวไม่เป็นตัวแทน

การโอนสินทรัพย์ทางการเงิน

42ก ข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 42ข ถึง 42ซ ที่เกี่ยวข้องกับการโอนสินทรัพย์ทางการเงินเสริมข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลอื่นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจการต้องนำเสนอการเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ข ถึง 42ซ ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการต้องแสดงการเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนทั้งหมด ซึ่งไม่ได้เลิกรับรู้และสำหรับความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ใด ๆ ที่ปรากฏอยู่ ณ วันที่รายงานของสินทรัพย์ที่โอน โดยไม่คำนึงว่ารายการโอนที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อใด เพื่อวัตถุประสงค์ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าเหล่านั้น กิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงินทั้งหมดหรือบางส่วน (สินทรัพย์ทางการเงินที่โอน) ก็ต่อเมื่อกิจการ

42ก.1 โอนสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น หรือ

42ก.2 ยังคงไว้ซึ่งสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น แต่ยอมรับภาระผูกพันตามสัญญาที่จะต้องจ่ายกระแสเงินสดให้แก่ผู้รับคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนตามข้อตกลงนั้น

42ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินของกิจการ

42ข.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน ซึ่งไม่ได้เลิกรับรู้ทั้งจำนวนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง และ

42ข.2 สามารถประเมินธรรมชาติและความเสี่ยงเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ของกิจการในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้

42ค เพื่อวัตถุประสงค์ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 42จ ถึง 42ซ หากในการโอนสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิหรือภาระผูกพันตามสัญญาใด ๆ ซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัยในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนหรือได้รับสิทธิหรือภาระผูกพันตามสัญญาใหม่ใด ๆ เกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน ให้ถือว่ากิจการมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน เพื่อวัตถุประสงค์ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 42จ ถึง 42ซ รายการดังต่อไปนี้ไม่เข้าข่ายเป็นความเกี่ยวข้องที่คงอยู่

42ค.1 การรับรองและการรับประกันตามปกติเกี่ยวกับการโอนที่ฉ้อฉล และแนวคิดของความสมเหตุสมผล ความสุจริตใจและการตกลงอย่างเที่ยงธรรมที่ทำให้การโอนเป็นโมฆะ ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินการตามกฎหมาย

42ค.2 สัญญาฟอร์เวิร์ด สิทธิเลือก และสัญญาอื่นที่จะทำให้ได้สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนกลับมา ซึ่งราคาตามสัญญา (หรือราคาใช้สิทธิ) เป็นมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน หรือ

42ค.3 ข้อตกลงที่กิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงิน แต่ยอมรับภาระผูกพันตามสัญญาที่จะต้องจ่ายกระแสเงินสดให้แก่กิจการใดกิจการหนึ่งหรือหลายกิจการ และเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 3.2.5.1 ถึง 3.2.5.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยไม่เลิกรับรู้ทั้งจำนวน

42ง กิจการอาจโอนสินทรัพย์ทางการเงินในลักษณะที่บางส่วนหรือทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนไม่เข้าเงื่อนไขการเลิกรับรู้รายการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ข.1 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในแต่ละวันที่รายงานตามประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนที่ไม่เลิกรับรู้ทั้งจำนวนดังนี้

42ง.1 ธรรมชาติของสินทรัพย์ที่โอน

42ง.2 ธรรมชาติของความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่กิจการเปิดรับ

42ง.3 คำอธิบายถึงธรรมชาติของความสัมพันธ์ระหว่างสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากการโอนในการใช้สินทรัพย์ที่โอนนั้นของกิจการที่รายงาน

42ง.4 ตารางการกำหนดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่โอน มูลค่ายุติธรรมของหนี้สินที่เกี่ยวข้อง และฐานะสุทธิ (ความแตกต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง) เมื่อคู่สัญญาของหนี้สินที่เกี่ยวข้องมีสิทธิไล่เบี้ยเพียงแค่สินทรัพย์ที่โอน

42ง.5 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่กิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ที่โอนทั้งหมด

42ง.6 มูลค่าตามบัญชีรวมของสินทรัพย์เดิมก่อนการโอน มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่กิจการยังคงรับรู้ และมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่กิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ภายใต้ขอบเขตของความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ (ดูย่อหน้าที่ 3.2.6.3.2 และ 3.2.16 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยเลิกรับรู้ทั้งจำนวน

42จ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ข.2 เมื่อกิจการเลิกรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนทั้งจำนวน (ดูย่อหน้าที่ 3.2.6.1 และ 3.2.6.3.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) แต่ยังคงมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์เหล่านั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลขั้นต่ำดังต่อไปนี้โดยแยกตามประเภทของความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในแต่ละวันที่รายงาน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

42จ.1 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ในงบฐานะการเงินของกิจการซึ่งแสดงถึงความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ของกิจการ และมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้แยกเป็นรายการรายบรรทัด

42จ.2 มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ของกิจการ

42จ.3 จำนวนเงินซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดถึงฐานะเปิดสูงสุดของกิจการต่อผลขาดทุนจากความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ และข้อมูลที่แสดงถึงวิธีการในการกำหนดฐานะเปิดสูงสุดต่อผลขาดทุน

42จ.4 กระแสเงินสดออกที่ไม่คิดลดซึ่งจำเป็นหรืออาจจำเป็นต้องใช้ซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ (เช่น ราคาใช้สิทธิของข้อตกลงสิทธิเลือก) หรือจำนวนอื่นซึ่งจะชำระให้ผู้รับโอนสินทรัพย์ที่โอน หากกระแสเงินสดออกมีความผันแปร จำนวนเงินที่เปิดเผยต้องขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ปรากฏในแต่ละวันที่รายงาน

42จ.5 การวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดของกระแสเงินสดออกที่ไม่คิดลดซึ่งจำเป็น หรืออาจจำเป็นต้องใช้ซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้หรือจำนวนอื่นซึ่งจะชำระให้ผู้รับโอนสินทรัพย์ที่โอน กิจการต้องแสดงระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญาของความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ของกิจการ

42จ.6 ข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งอธิบายและสนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42จ.1 ถึง 42จ.5

42ฉ หากกิจการมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่มากกว่าหนึ่งประเภทในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ กิจการอาจรวมข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42จ ที่เกี่ยวกับสินทรัพย์นั้นและรายงานสินทรัพย์นั้นภายใต้ความเกี่ยวข้องที่คงอยู่เพียงประเภทเดียว

42ช นอกจากนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลความเกี่ยวข้องที่คงอยู่แต่ละประเภทดังนี้

42ช.1 ผลกำไรหรือผลขาดทุนที่รับรู้ ณ วันที่โอนสินทรัพย์

42ช.2 รายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้จากความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ของกิจการทั้งในรอบระยะเวลารายงานและมูลค่าสะสม (เช่น การเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของอนุพันธ์)

42ช.3 หากจำนวนเงินรวมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการโอน (ซึ่งเข้าเงื่อนไขของการเลิกรับรู้รายการ) ในรอบระยะเวลารายงาน ไม่กระจายอย่างสม่ำเสมอตลอดรอบระยะเวลารายงาน (เช่น หากจำนวนเงินรวมเกือบทั้งหมดของการโอนเกิดขึ้น ณ วันใกล้ๆ สิ้นรอบระยะเวลารายงาน)

42ช.3.1 เวลาที่เกิดการโอนที่มีจำนวนเงินสูงที่สุดเกิดขึ้นภายในรอบระยะเวลารายงาน (เช่น 5 วันสุดท้ายก่อนวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน)

42ช.3.2 จำนวนเงินที่รับรู้ (เช่น ผลกำไรหรือผลขาดทุนที่เกี่ยวข้อง) จากการโอนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นของรอบระยะเวลารายงาน และ

42ช.3.3 จำนวนเงินรวมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการโอนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นของรอบระยะเวลารายงาน

กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาที่มีการนำเสนองบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ข้อมูลเพิ่มเติม

42ซ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลอื่นเพิ่มเติมที่กิจการพิจารณาว่ามีความจำเป็นที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 42ข

การใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก

42ฌ ในรอบระยะเวลารายงานที่รวมถึงวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ โดยแยกตามประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน

42ฌ.1 ประเภทการวัดมูลค่าเดิมและมูลค่าตามบัญชีเดิมตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน

42ฌ.2 ประเภทการวัดมูลค่าใหม่และมูลค่าตามบัญชีใหม่ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

42ฌ.3 จำนวนเงินของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินในงบฐานะการเงินที่เคยกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน แต่เลิกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยแยกระหว่างจำนวนเงินที่ต้องจัดประเภทรายการใหม่ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และจำนวนเงินที่กิจการเลือกจัดประเภทรายการใหม่ ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน

ตามที่กำหนดในย่อหน้า 7.2.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านสามารถเกี่ยวข้องกับวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานมากกว่าหนึ่งวัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการที่กิจการเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ดังนั้นตามย่อหน้านี้อาจทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานมากกว่าหนึ่งวัน กิจการต้องแสดงการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณในรูปแบบตาราง เว้นแต่การแสดงด้วยรูปแบบอื่นเหมาะสมกว่า

42ญ ในรอบระยะเวลารายงานที่รวมถึงวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจเกี่ยวกับ

42ญ.1 วิธีที่กิจการได้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการจัดประเภทรายการในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงการจัดประเภทเนื่องจากการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

42ญ.2 เหตุผลในการกำหนดหรือการยุติการกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน

ตามที่กำหนดในย่อหน้า 7.2.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านสามารถเกี่ยวข้องกับวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานมากกว่าหนึ่งวัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการที่กิจการเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ดังนั้น ตามย่อหน้านี้อาจทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานมากกว่าหนึ่งวัน

42ฎ ในรอบระยะเวลารายงานที่กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นครั้งแรก กิจการต้องแสดงการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ฎ ถึง 42ฒ ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ตามที่ได้กำหนดในย่อหน้าที่ 7.2.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

42ฎ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ฎ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลการเปลี่ยนแปลงการจัดประเภทรายการของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 โดยแยกแสดงข้อมูลดังต่อไปนี้

42ฎ.1 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีตามประเภทของการวัดมูลค่า ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน (ส่วนที่ไม่ได้เกิดจากการเปลี่ยนผ่านในการวัดมูลค่าซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) และ

42ฎ.2 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่าซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้านี้ไม่จำเป็นต้องถือปฏิบัติหลังจากรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่กิจการได้ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก ตามข้อกำหนดการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

42ฐ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ฎ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่จัดประเภทรายการใหม่เป็นการวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย และสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่จัดประเภทรายการใหม่จากมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเป็นการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น อันเป็นผลมาจากการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

42ฐ.1 มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน และ

42ฐ.2 ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรมที่จะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนหรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน หากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินีทางการเงินไม่มีการจัดประเภทรายการใหม่

การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้านี้ไม่จำเป็นต้องถือปฏิบัติหลังจากรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่กิจการได้ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก ตามข้อกำหนดการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

42ฑ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ฎ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่จัดประเภทรายการใหม่จากมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนอันเป็นผลมาจากการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

42ฑ.1 อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่กำหนดในวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน และ

42ฑ.2 ดอกเบี้ยรับหรือดอกเบี้ยจ่ายที่รับรู้

หากกิจการใช้มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินเป็นมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักใหม่ ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน (ดูย่อหน้าที่ 7.2.11 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้านี้ต้องถือปฏิบัติในทุกรอบระยะเวลารายงานจนกว่าจะเลิกรับรู้รายการ มิเช่นนั้นการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้านี้ไม่จำเป็นต้องถือปฏิบัติหลังจากรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่กิจการได้ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก ตามข้อกำหนดการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

42ฒ การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ฎ ถึง 42ฑ และในย่อหน้าที่ 25 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ต้องช่วยให้สามารถกระทบยอด ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานระหว่าง

42ฒ.1 ประเภทของการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ

42ฒ.2 ประเภทของเครื่องมือทางการเงิน

42ณ ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานตามหมวดที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อช่วยให้สามารถกระทบยอดคงเหลือ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 101 เรื่อง หนี้สงสัยจะสูญและหนี้สูญ ค่าเผื่อการด้อยค่าตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน และประมาณการหนี้สินตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 กับยอดคงเหลือ ณ วันต้นงวดของรอบระยะเวลารายงานของค่าเผื่อผลขาดทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามประเภทการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และต้องแยกแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงประเภทการวัดมูลค่าที่มีต่อค่าเผื่อผลขาดทุน ณ วันนั้น

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

42ด ในรอบระยะเวลารายงานที่รวมถึงวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยจำนวนเงินของรายการรายบรรทัดที่จะรายงานตามข้อกำหนดการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่า (รวมถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินและการด้อยค่าตามหัวข้อที่ 5.4 และ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) ของ

42ด.1 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ

42ด.2 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน สำหรับรอบระยะเวลาปัจจุบัน

42ต ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 7.2.4 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หาก ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ (ตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8) ในการประเมินองค์ประกอบของมูลค่าเงินตามเวลาที่ปรับเปลี่ยนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข4.1.9ข ถึง ข4.1.9ง ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ตามข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น กิจการต้องประเมินลักษณะกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินตามข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนขององค์ประกอบของมูลค่าเงินตามเวลาในย่อหน้าที่ ข4.1.9ข ถึง ข4.1.9ง ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าตามบัญชี ณ วันที่รายงานของสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งลักษณะกระแสเงินสดตามสัญญาได้ประเมินตามข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนขององค์ประกอบของมูลค่าเงินตามเวลาในย่อหน้าที่ ข4.1.9ข ถึง ข4.1.9ง ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 จนกว่ากิจการจะเลิกรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น

42ถ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 7.2.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หาก ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ (ตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8) ในการประเมินว่ามูลค่ายุติธรรมของเงื่อนไขการชำระก่อนกำหนดไม่มีนัยสำคัญหรือไม่ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข4.1.12.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ตามข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องประเมินลักษณะกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินนั้นตามข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อยกเว้นสำหรับเงื่อนไขการชำระก่อนกำหนดในย่อหน้าที่ ข4.1.12 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าตามบัญชี ณ วันที่รายงาน ของสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งลักษณะกระแสเงินสดตามสัญญาได้ประเมินตามข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของ

สินทรัพย์ทางการเงินนั้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อยกเว้นสำหรับเงื่อนไขการชำระก่อนกำหนดในย่อหน้าที่ ข4.1.12 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 จนกว่ากิจการจะเลิกรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น

42ท หากกิจการเลือกใช้นโยบายการบัญชีป้องกันความเสี่ยงโดยถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ใช้อยู่ต่อไป ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ให้กิจการเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

วันถือปฏิบัติและการเปลี่ยนผ่าน

43 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาประจำปีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้ถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาประจำปีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2562 เป็นต้นไปเท่านั้น หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

หากกิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติก่อนวันบังคับใช้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาประจำปีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2562 เป็นต้นไป กิจการต้องถือปฏิบัติพร้อมกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในการดำเนินงานต่างประเทศ และการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19 เรื่อง การชำระหนี้สินทางการเงินด้วยตราสารทุน

44 สำหรับงบการเงินที่กิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นครั้งแรก กิจการไม่จำเป็นต้องแสดงข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 31 ถึง 42 ซึ่งเกี่ยวกับธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน

44ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ข (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ค (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ง (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44จ (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

44ฉ (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

44ช (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ซ-44ญ (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช้)

44ฎ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ฏ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ฐ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ฑ (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

44ฒ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ณ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ด (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ต (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ถ-44บ (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช้)

44ป (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ผ (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

44ฝ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44พ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ฟ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ภ (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ม มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง *สัญญาเช่า* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนมกราคมปี 2559 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในปี 2562 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 29 และ ข11ง กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16

44ย มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนพฤษภาคมปี 2560 และ*การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนมิถุนายนปี 2563 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในปี 2566 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 3 8 และ 29 และตัดย่อหน้าที่ 30 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

44ร *การปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง* (ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7) ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนกันยายนปี 2562 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในปี 2563 โดยเพิ่มย่อหน้าที่ 24ซ และ 44ล กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

44ล ในรอบระยะเวลารายงานที่กิจการถือปฏิบัติตาม*การปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง*เป็นครั้งแรกที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนกันยายน ปี 2562 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในปี 2563 กิจการไม่ต้องแสดงข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 28.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด*

44ว *การปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง – ระยะที่ 2* (ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16) ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนสิงหาคมปี 2563 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในปี 2564 โดยเพิ่มย่อหน้าที่ 24ฌ ถึง 24ญ และย่อหน้าที่ 44ศ กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16

44ศ ในรอบระยะเวลารายงานที่กิจการถือปฏิบัติตาม*การปฏิรูปอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง – ระยะที่ 2* เป็นครั้งแรก กิจการไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 28.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8

44ษ *การเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชี* (ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 และแถลงการณ์แนวปฏิบัติมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2) ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ปี 2564 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ในปี 2566 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 21 และ ข5 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

44ส *ข้อตกลงจัดหาเงินทุนเพื่อจ่ายผู้ขาย* ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนพฤษภาคมปี 2566 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ในปี 2567 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ ข11ฉ กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7

44ห (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

44ฬ *การแก้ไขเพิ่มเติมการจัดประเภทรายการและวัดมูลค่าของเครื่องมือทางการเงิน*ของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่ออกในเดือนพฤษภาคม 2567 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานฉบับนี้ในปี 2569 โดยเพิ่มย่อหน้าที่ 20ข 20ค และ20ง และแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 11ก และ 11ข กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการ

ถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมของมาตรฐานการรายการทางการเงิน ฉบับที่ 9 ตามย่อหน้าที่ 7.1.12 และ 7.1.13 ของมาตรฐานการรายการทางการเงิน ฉบับที่ 9 หากกิจการเลือกถือปฏิบัติเพียงการแก้ไขเพิ่มเติมแนวปฏิบัติตามหมวดที่ 4.1 ของมาตรฐานการรายการทางการเงิน ฉบับที่ 9 (การจัดประเภทรายการของสินทรัพย์ทางการเงิน) สำหรับรอบระยะเวลาก่อนตามย่อหน้าที่ 7.1.13.2 ของมาตรฐานการรายการทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 20ข 20ค และ 20ง ของมาตรฐานฉบับนี้ ณ เวลาเดียวกัน ไม่ว่ากรณีใดก็ตามกิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดที่เกิดจากการแก้ไขเพิ่มเติมสำหรับรอบระยะเวลาใด ๆ ที่นำเสนอก่อนวันที่เริ่มใช้มาตรฐานตามการแก้ไขเพิ่มเติมนี้

44อ ในรอบระยะเวลารายงานที่กิจการถือปฏิบัติ*การแก้ไขเพิ่มเติมการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าของเครื่องมือทางการเงิน*เป็นครั้งแรก กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลที่อาจถูกกำหนดให้เปิดเผยโดย~~ใน~~ย่อหน้าที่ 28.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8

44ฮ *การปรับปรุงประจำปีของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีระหว่างประเทศ – เล่มที่ 11* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนกรกฎาคม ปี 2567 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานฉบับนี้ในปี 2569 โดยแก้ไขเพิ่มเติมย่อหน้าที่ ข38 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2570 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

44กก *สัญญาอ้างถึงกระแสไฟฟ้าพึ่งพาธรรมชาติ* ที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเมื่อเดือนธันวาคมปี 2567 ทำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 โดยเพิ่มย่อหน้าที่ 5ข ถึง 5ง 30ก ถึง 30ค และ 44กก กิจการต้องถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเมื่อกิจการถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หากกิจการไม่แก้ไขการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบเมื่อเริ่มถือปฏิบัติตามการแก้ไขเพิ่มเติมของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นครั้งแรก ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 7.2.51 ของมาตรฐานฉบับนี้ กิจการต้องไม่แสดงข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับการเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 30ก ถึง 30ค ในทำนองเดียวกัน กิจการที่ถือปฏิบัติมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทย่อยที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะต้องไม่แสดงข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับการเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดด้วยย่อหน้าที่ 64ก ถึง 64ค

44กข ในรอบระยะเวลารายงานที่กิจการถือปฏิบัติตาม *สัญญาอ้างถึงกระแสไฟฟ้าพึ่งพาธรรมชาติ* เป็นครั้งแรก กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณที่มิเช่นนั้นจะถูกบังคับให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 28.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ในทำนองเดียวกันกิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19 ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณที่มิเช่นนั้นจะถูกบังคับให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 178.6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชีฉบับอื่น

45 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 103 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธนาคารและสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกัน และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 107 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ก
ศัพท์บัญญัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ความเสี่ยงด้านเครดิต	ความเสี่ยงที่คู่สัญญาของเครื่องมือทางการเงินฝ่ายหนึ่งจะทำให้เกิดผลขาดทุนทางการเงินต่อคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งโดยการที่ไม่สามารถจ่ายชำระภาระผูกพัน
ระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิต	การจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเสี่ยงจากการผิดสัญญาที่เกิดขึ้นกับเครื่องมือทางการเงิน
ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน	ความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย	ความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยตลาด
ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง	ความเสี่ยงที่กิจการจะเผชิญกับความยากลำบากในการชำระคืนภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินทางการเงิน ซึ่งต้องชำระด้วยเงินสดหรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่น
เงินกู้ยืม	เงินกู้ยืมเป็นหนี้สินทางการเงิน ที่นอกเหนือจากเจ้าหนี้การค้าระยะสั้นซึ่งมีระยะเวลาการจ่ายชำระตามปกติ
ความเสี่ยงด้านตลาด	ความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาด ความเสี่ยงด้านตลาดประกอบด้วยความเสี่ยง 3 ประเภท ได้แก่ **ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงด้านราคาอื่น**
ความเสี่ยงด้านราคาอื่น	ความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาด (นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจาก**ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย**หรือ**ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน**) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยเฉพาะกับเครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภท หรือกับผู้ออกเครื่องมือทางการเงินนั้น หรือปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันซึ่งมีการซื้อขายอยู่ในตลาด

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำนิยามของคำศัพท์ต่อไปนี้ถูกกำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 11 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 ภาคผนวก ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือภาคผนวก ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 และถูกนำมาถือปฏิบัติในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ โดยมีความหมายตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13

- ราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน
- สินทรัพย์ตามสัญญา
- สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต
- การเลิกรับรู้รายการ
- อนุพันธ์
- เงินปันผล
- วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง
- ตราสารทุน
- ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
- มูลค่ายุติธรรม
- สินทรัพย์ทางการเงิน
- สัญญาค้ำประกันทางการเงิน
- เครื่องมือทางการเงิน
- หนี้สินทางการเงิน
- หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- รายการที่คาดการณ์ไว้
- มูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของสินทรัพย์ทางการเงิน
- เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง
- ถือไว้เพื่อค้า
- ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการด้อยค่า
- ค่าเผื่อผลขาดทุน
- การค้างชำระ
- สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก
- วันที่จัดประเภทรายการใหม่
- การซื้อหรือการขายตามวิธีปกติ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ข
แนวปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ประเภทของเครื่องมือทางการเงินและระดับของการเปิดเผยข้อมูล (ย่อหน้าที่ 6)

ข1 ย่อหน้าที่ 6 กำหนดให้กิจการจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินเป็นประเภทต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของข้อมูลที่เปิดเผย และคำนึงถึงลักษณะของเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวด้วย ประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6 ถูกกำหนดขึ้นโดยกิจการ ดังนั้นจึงแตกต่างจากประเภทของเครื่องมือทางการเงินตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 9 (ซึ่งกำหนดวิธีการวัดมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินและวิธีการรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรม)

ข2 ในการกำหนดประเภทของเครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องดำเนินการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

ข2.1 แยกเครื่องมือที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายออกจากเครื่องมือที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม

ข2.2 แยกเครื่องมือทางการเงินที่อยู่นอกเหนือจากขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นเครื่องมือทางการเงินอีกประเภทหนึ่ง

ข3 ภายใต้สภาพแวดล้อมหนึ่ง ๆ กิจการจะเป็นผู้ตัดสินใจถึงความละเอียดของข้อมูลที่ให้เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และการให้ความสำคัญในข้อกำหนดแต่ละเรื่อง รวมทั้งวิธีการจัดกลุ่มข้อมูลทั้งหมดในการนำเสนอภาพรวมของข้อมูลนั้นเพื่อไม่ให้มีการรวมข้อมูลที่มีลักษณะแตกต่างกันไว้ด้วยกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาจุดสมดุลระหว่างงบการเงินที่อาจนำเสนอข้อมูลละเอียดเกินความจำเป็นซึ่งไม่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินกับงบการเงินที่อาจนำเสนอข้อมูลสำคัญคลุมเครือเพราะสรุปรวบยอดข้อมูลมากเกินไป เช่น กิจการต้องไม่ทำให้ข้อมูลสำคัญมีความคลุมเครือ โดยการนำข้อมูลดังกล่าวไปรวมไว้กับข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่มีนัยสำคัญ ในทำนองเดียวกันกิจการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลที่สรุปภาพรวบยอดมากเกินไป ที่จะปิดบังความแตกต่างที่สำคัญระหว่างรายการแต่ละรายการหรือระหว่างความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข4 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

การเปิดเผยข้อมูลอื่น – นโยบายการบัญชี (ย่อหน้าที่ 21)

ข5 ย่อหน้าที่ 21 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีที่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งคาดว่าจะรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักการวัดค่าหลักการใดหลักการหนึ่ง (หรือหลายหลักการ) สำหรับเครื่องมือ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ทางการเงินที่ใช้ในการจัดทำงบการเงิน การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงินนั้นอาจรวมรายการต่อไปนี้

ข5.1 สำหรับหนี้สินทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ให้เปิดเผย

ข5.1.1 ธรรมชาติของหนี้สินทางการเงิน ซึ่งกิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

ข5.1.2 เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดหนี้สินทางการเงินดังกล่าวในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และ

ข5.1.3 วิธีที่กิจการได้ปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 4.2.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

ข5.1ก สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ให้เปิดเผย

ข5.1ก.1 ธรรมชาติของสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งกิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และ

ข5.1ก.2 วิธีที่กิจการได้ปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

ข5.2 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

ข5.3 ในการซื้อหรือการขายสินทรัพย์ทางการเงินตามวิธีปกติ กิจการรับรู้หรือตัดรายการในวันซื้อขาย (trade date) หรือวันชำระ (settlement date) (ดูย่อหน้าที่ 3.1.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

ข5.4 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

ข5.5 วิธีการกำหนดผลกำไรสุทธิหรือผลขาดทุนสุทธิของเครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภท (ดูย่อหน้าที่ 20.1) เช่น ผลกำไรสุทธิหรือผลขาดทุนสุทธิที่เกิดจากรายการที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ได้รวมดอกเบี้ยรับหรือรายได้เงินปันผลด้วยหรือไม่

ข5.6 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

ข5.7 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

นอกจากนี้ ย่อหน้าที่ 122 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 กำหนดให้กิจการเปิดเผยไว้ในหัวข้อข้อมูลนโยบายการบัญชีที่เป็นสาระสำคัญหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินอื่นเกี่ยวกับการใช้วิจารณญาณของฝ่ายบริหารซึ่งแตกต่างไปจากประมาณการที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารจัดทำขึ้นตามกระบวนการในการนำนโยบายการบัญชีของกิจการไปถือปฏิบัติและมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินของรายการที่รับรู้ในงบการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 31 ถึง 42)

ข6 การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 31 ถึง 42 ต้องเปิดเผยในงบการเงินหรือมีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวในรายงานอื่น เช่น การวิเคราะห์และคำอธิบายของฝ่ายจัดการหรือรายงานความเสี่ยงซึ่งผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าถึงได้ภายใต้เงื่อนไขและช่วงเวลาเดียวกับงบการเงิน งบการเงินที่ไม่มีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวถือเป็นงบการเงินที่ไม่สมบูรณ์

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ (ย่อหน้าที่ 34)

ข7 ย่อหน้าที่ 34.1 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการ โดยจัดทำขึ้นจากข้อมูลที่เสนอเป็นการภายในแก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ หากกิจการใช้วิธีในการบริหารฐานะเปิดต่อความเสี่ยงหลายวิธี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลโดยใช้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกันซึ่งให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและข้อมูลที่น่าเชื่อถือที่สุด มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด* ได้อธิบายความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ข8 ย่อหน้าที่ 34.3 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยง การกระจุกตัวของความเสี่ยงเกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันและได้รับผลกระทบที่คล้ายคลึงกันจากการเปลี่ยนแปลงในสภาวะทางเศรษฐกิจหรือสถานการณ์อื่น ๆ การระบุถึงการกระจุกตัวของความเสี่ยงต้องอาศัยการใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของกิจการ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยงต้องรวมถึงรายการต่อไปนี้

ข8.1 คำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการที่ฝ่ายบริหารใช้กำหนดการกระจุกตัวของความเสี่ยง

ข8.2 คำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะร่วมซึ่งเป็นตัวกำหนดการกระจุกตัวแต่ละประเภท (เช่น คู่สัญญา เขตทางภูมิศาสตร์ สกุลเงิน หรือตลาด) และ

ข8.3 จำนวนเงินของฐานะเปิดต่อความเสี่ยง ซึ่งเกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินทั้งหมดที่มีลักษณะดังกล่าวร่วมกัน

แนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต (ย่อหน้าที่ 35ฉ ถึง 35ช)

ข8ก ย่อหน้าที่ 35ฉ.2 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวิธีให้คำนิยามของการผิดสัญญาสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่แตกต่างกันของกิจการ และเหตุผลในการเลือกใช้คำนิยามเหล่านั้น การพิจารณาผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุที่ควรรับรู้ซึ่งขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของการผิดสัญญาที่เกิดขึ้นตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกที่เพิ่มขึ้นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.9 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือไม่ ข้อมูลเกี่ยวกับคำนิยามของการผิดสัญญาของกิจการจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจวิธีที่กิจการถือปฏิบัติเกี่ยวกับ

ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 อย่างไร ซึ่งอาจรวมถึง

ข8ก.1 ปัจจัยเชิงคุณภาพและปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้พิจารณาคำนิยามของการผิดสัญญา

ข8ก.2 การใช้คำนิยามที่แตกต่างกันกับประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่แตกต่างกัน และ

ข8ก.3 ข้อสมมติเกี่ยวกับอัตราการแก้ไขปัญหา (กล่าวคือ จำนวนของสินทรัพย์ทางการเงินที่จะกลับสู่สถานะปกติ) หลังจากการผิดสัญญาสำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน

ข8ข เพื่อช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินนโยบายการปรับโครงสร้างและการเปลี่ยนแปลงของนโยบายของกิจการ ย่อหน้าที่ 35ฉ.6.2 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกิจการติดตามอย่างไรว่าค่าเผื่อผลขาดทุนของสินทรัพย์ทางการเงินที่เปิดเผยในอดีตตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35ฉ.6.1 มีการวัดมูลค่าในภายหลังให้มีจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ข้อมูลเชิงปริมาณจะช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าใจความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงินที่เพิ่มขึ้นในภายหลัง ซึ่งอาจรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงินที่เปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 35ฉ.6.1 ที่กลับไปวัดมูลค่าค่าเผื่อผลขาดทุนด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ (กล่าวคือ อัตราการเสื่อมค่า)

ข8ค ย่อหน้าที่ 35ช.1 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์พื้นฐานของปัจจัยนำเข้าและข้อสมมติและเทคนิคการประมาณการที่ใช้ที่ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของการด้อยค่าในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ข้อสมมติและปัจจัยนำเข้าของกิจการที่ใช้วัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือพิจารณาระดับการเพิ่มขึ้นของความเสี่ยงด้านเครดิตตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก อาจรวมถึงข้อมูลภายในในอดีตหรือรายงานการจัดอันดับและข้อสมมติเกี่ยวกับอายุที่คาดการณ์ของเครื่องมือทางการเงินและจังหวะเวลาในการจำหน่ายหลักประกัน

การเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุน (ย่อหน้าที่ 35ซ)

ข8ง กิจการต้องอธิบายเหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุนในระหว่างรอบระยะเวลาตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35ซ นอกจากนี้ กิจการต้องกระทบยอดค่าเผื่อผลขาดทุนจากยอดยกมาไปยังยอดยกไป ซึ่งอาจจำเป็นต้องอธิบายการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวด้วย คำอธิบายนั้นอาจรวมถึงการวิเคราะห์เหตุผลของการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุนในระหว่างรอบระยะเวลา รวมถึง

ข8ง.1 องค์ประกอบของพอร์ตโฟลิโอ

ข8ง.2 ปริมาณของเครื่องมือทางการเงินที่ซื้อหรือได้มา และ

ข8ง.3 ความรุนแรงของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ข8จ สำหรับข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงิน ค่าเผื่อผลขาดทุนรับรู้เป็นประมาณการหนี้สิน กิจการควรเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุนสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินแยกจากข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงินเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม หากเครื่องมือทางการเงินรวมทั้งเงินให้สินเชื่อ (กล่าวคือ สินทรัพย์ทางการเงิน) และข้อผูกมัดที่ยังไม่ได้เบิกใช้ (กล่าวคือ ข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อ) และกิจการไม่สามารถระบุแยกผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นขององค์ประกอบของข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อจากองค์ประกอบของสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อควรรับรู้พร้อมกับค่าเผื่อผลขาดทุนสำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นที่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของสินทรัพย์ทางการเงิน ควรรับรู้เป็นประมาณการหนี้สิน

หลักประกัน (ย่อหน้าที่ 35ฎ)

ข8ฉ ย่อหน้าที่ 35ฎ กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่มีต่อจำนวนเงินของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจการไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมของหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ และไม่ต้องแสดงมูลค่าที่แท้จริงของหลักประกันซึ่งรวมอยู่ในการคำนวณผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (กล่าวคือ ผลขาดทุนที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อผิดสัญญา)

ข8ช คำอธิบายเชิงพรรณนาเกี่ยวกับหลักประกันและผลกระทบของหลักประกันที่มีต่อจำนวนเงินของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงข้อมูลต่อไปนี้

ข8ช.1 ประเภทหลักของหลักประกันที่ถือครองไว้และการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (ตัวอย่างเช่น การค้ำประกันในภายหลัง อนุพันธ์ด้านเครดิต และข้อตกลงหักกลบซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขของการหักกลบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32)

ข8ช.2 ปริมาณของหลักประกันที่ถือครองไว้และการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ และความสำคัญของหลักประกันในแง่ของค่าเผื่อผลขาดทุน

ข8ช.3 นโยบายและกระบวนการในการประเมินมูลค่าและการบริหารหลักประกัน และการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ

ข8ช.4 ประเภทหลักของคู่สัญญาที่มีต่อหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ และมีต่อความน่าเชื่อถือทางเครดิตของคู่สัญญาเหล่านั้น และ

ข8ช.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยงภายในขอบเขตของหลักประกัน และการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต (ย่อหน้าที่ 35ฐ ถึง 35ฑ)

ข8ซ ย่อหน้าที่ 35ฐ กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตและการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีนัยสำคัญของกิจการ ณ วันที่รายงาน การกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตจะเกิดเมื่อคู่สัญญาจำนวนมากตั้งอยู่ในเขตทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายคลึงกัน หรือมีความเกี่ยวข้องในกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันและมีลักษณะเชิงเศรษฐกิจที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นสาเหตุให้ความสามารถในการบรรลุภาระผูกพันตามสัญญาของคู่สัญญาถูกกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในสภาพเศรษฐกิจหรือเงื่อนไขอื่นที่คล้ายคลึงกัน กิจการควรให้ข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจว่ากลุ่มหรือพอร์ตโฟลิโอของเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงอาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มของเครื่องมือทางการเงินนั้นในสัดส่วนที่มากหรือไม่ เช่น การกระจุกตัวต่อความเสี่ยงใดความเสี่ยงหนึ่งเป็นพิเศษ ตัวอย่างนี้รวมถึง การกระจุกตัวของกลุ่มสินเชื่อต่อมูลค่าหลักประกัน การกระจุกตัวตามลักษณะภูมิศาสตร์ การกระจุกตัวตามอุตสาหกรรม หรือการกระจุกตัวตามประเภทผู้ออกตราสาร

ข8ฌ จำนวนของระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตที่ใช้เปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 35ฐ ต้องสอดคล้องกับจำนวนที่กิจการรายงานต่อผู้บริหารสำคัญสำหรับวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต กิจการต้องให้ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะของสินทรัพย์ทางการเงินค้างชำระ หากข้อมูลเกี่ยวกับการค้างชำระเป็นข้อมูลของผู้กู้เฉพาะรายเท่านั้นและกิจการใช้ข้อมูลดังกล่าวในการประเมินการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.11 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

ข8ญ เมื่อกิจการวัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นแบบเป็นกลุ่ม กิจการอาจไม่สามารถปันส่วนมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของสินทรัพย์ทางการเงินหรือฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงินแต่ละรายการไปยังระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตที่รับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ ในกรณีดังกล่าวกิจการควรถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 35ฐ สำหรับเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้นที่สามารถปันส่วนตามระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตได้โดยตรง และเปิดเผยแยกต่างหากถึงมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหักของเครื่องมือทางการเงินที่วัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุแบบเป็นกลุ่ม

ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต (ย่อหน้าที่ 36.1)

ข9 ย่อหน้าที่ 35ฎ.1 และ 36.1 กำหนดให้เปิดเผยจำนวนเงินซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการ สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินให้เปิดเผยมูลค่าตามบัญชีก่อนรายการหัก ซึ่งเป็นมูลค่าสุทธิจากรายการต่อไปนี้

ข9.1 จำนวนที่หักกลบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 และ

ข9.2 ค่าเผื่อผลขาดทุนที่รับรู้ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

ข10 ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของกิจกรรมซึ่งทำให้เกิดความเสี่ยงด้านเครดิต และฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่จำกัดเพียงกรณีต่อไปนี้

ข10.1 การให้สินเชื่อแก่ลูกค้า และการฝากเงินกับกิจการอื่น ในกรณีนี้ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตคือมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่เกี่ยวข้อง

ข10.2 การทำสัญญาอนุพันธ์ เช่น สัญญาแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยและอนุพันธ์ด้านเครดิต หากสินทรัพย์ที่เกิดขึ้นวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานจะเท่ากับมูลค่าตามบัญชี

ข10.3 การให้ค้ำประกันทางการเงิน ในกรณีนี้ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต คือ มูลค่าสูงสุดที่กิจการอาจต้องจ่ายหากการค้ำประกันดังกล่าวมีผลให้กิจการต้องชำระ ซึ่งอาจจะมีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าที่กิจการรับรู้เป็นหนี้สินอย่างมีนัยสำคัญ)

ข10.4 การมีข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อซึ่งไม่สามารถยกเลิกได้ตลอดอายุของสัญญาหรือสามารถยกเลิกได้เฉพาะกรณีที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางลบอย่างเป็นสาระสำคัญ หากผู้ออกสัญญาดังกล่าวไม่สามารถชำระยอดสุทธิตามข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อเป็นเงินสดหรือเครื่องมือทางการเงินอื่น ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต คือ มูลค่าเต็มตามข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อ เนื่องจากมีความไม่แน่นอนว่าวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ได้ใช้จะถูกนำมาใช้ในอนาคตหรือไม่ ดังนั้น มูลค่าที่เปิดเผยดังกล่าวอาจสูงกว่ามูลค่าที่ได้รับรู้เป็นหนี้สินอย่างมีนัยสำคัญ

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณของความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (ย่อหน้าที่ 34.1 39.1 และ 39.2)

ข10ก ตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 34.1 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของกิจการ โดยพิจารณาจากข้อมูลที่เสนอเป็นการภายในให้แก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ กิจการต้องอธิบายวิธีในการกำหนดข้อมูลดังกล่าว ในกรณีที่กระแสเงินสดออก (หรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่น) ให้เปิดเผยข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

ข10ก.1 เหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นก่อนที่ระบุไว้ในข้อมูล หรือ

ข10ข.2 เกิดผลต่างอย่างมีนัยสำคัญจากที่ระบุไว้ในข้อมูล (เช่น อนุพันธ์ที่รวมอยู่ในข้อมูลของการชำระแบบยอดสุทธิ ในขณะที่คู่สัญญามีสิทธิจะเลือกชำระทั้งจำนวน)

กิจการต้องแสดงข้อเท็จจริงและให้ข้อมูลเชิงปริมาณที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินของกิจการสามารถประเมินระดับของความเสี่ยงได้ เว้นแต่ข้อมูลดังกล่าวจะรวมอยู่ในการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดตามสัญญาตามย่อหน้าที่ 39.1 หรือ 39.2

ข11 ในการจัดทำการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดตามย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2 กิจการใช้วิจารณญาณในการกำหนดช่วงเวลาของการวิเคราะห์ที่เหมาะสม เช่น กิจการอาจกำหนดให้ช่วงเวลาต่อไปนี้เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม

ข11.1 ไม่เกิน 1 เดือน

ข11.2 มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน

ข11.3 มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี และ

ข11.4 มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี

ข11ก ในการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2 กิจการต้องไม่แยกอนุพันธ์แฝงออกจากเครื่องมือทางการเงินแบบผสม (แบบรวม) สำหรับเครื่องมือดังกล่าวกิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 39.1

ข11ข ย่อหน้าที่ 39.2 กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดเชิงปริมาณสำหรับหนี้สินทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์โดยให้แสดงระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญาหากมีความจำเป็นในการทำความเข้าใจจังหวะเวลาของกระแสเงินสด เช่นกรณีดังต่อไปนี้

ข11ข.1 สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยที่มีระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือ 5 ปี ในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่มีอัตราผันแปร

ข11ข.2 ข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อทั้งหมด

ข11ค ย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดสำหรับหนี้สินทางการเงิน ซึ่งต้องแสดงระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญาสำหรับหนี้สินทางการเงินบางประเภท โดยเปิดเผยข้อมูลดังนี้

ข11ค.1 หากคู่สัญญามีทางเลือกว่าจะชำระเงินเมื่อใด หนี้สินทางการเงินจะถูกปันส่วนไปยังช่วงเวลาที่เร็วที่สุดที่กิจการอาจถูกเรียกให้ชำระ ตัวอย่างเช่น หนี้สินทางการเงินซึ่งกิจการอาจถูกเรียกให้ชำระเมื่อทวงถาม (เช่น เงินฝากกระแสรายวัน) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เร็วที่สุดที่กิจการอาจถูกเรียกให้ชำระ

ข11ค.2 หากกิจการตกลงที่จะชำระเงินเป็นรายงวด เงินรายงวดจะถูกปันส่วนไปยังช่วงเวลาที่เร็วที่สุดที่กิจการอาจถูกเรียกให้ชำระ เช่น ข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ได้เบิกใช้ ซึ่งจะถือเป็นช่วงเวลาที่เร็วที่สุดที่เงินนั้นสามารถถูกเบิกใช้ได้

ข11ค.3 สำหรับสัญญาค้ำประกันทางการเงิน มูลค่าสูงสุดของการค้ำประกันจะถูกปันส่วนไปยังช่วงเวลาที่เร็วที่สุดที่สามารถเรียกให้ชำระได้

ข11ง จำนวนเงินตามสัญญาที่ต้องเปิดเผยในการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2 ต้องเป็นกระแสเงินสดตามสัญญาที่ไม่คิดลด เช่น

ข11ง.1 หนี้สินตามสัญญาเช่าขั้นต้น (ก่อนหักค่าใช้จ่ายทางการเงิน)

ข11ง.2 ราคาขั้นต้นซึ่งระบุในข้อตกลงฟอร์เวิร์ดที่จะซื้อสินทรัพย์ทางการเงินด้วยเงินสด

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข11ง.3 มูลค่าสุทธิของสัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย ที่จ่ายด้วยอัตราดอกเบี้ยลอยตัว หรือรับด้วยอัตราดอกเบี้ยคงที่ ซึ่งจ่ายชำระด้วยกระแสเงินสดสุทธิ

ข11ง.4 จำนวนเงินตามสัญญาที่จะต้องถูกแลกเปลี่ยนตามเครื่องมือทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์ (เช่น สัญญาแลกเปลี่ยนสกุลเงิน) ซึ่งจะต้องจ่ายชำระด้วยกระแสเงินสดขั้นต้นทั้งจำนวน และ

ข11ง.5 มูลค่าขั้นต้นของข้อผูกมัดวงเงินสินเชื่อ

กระแสเงินสดที่ไม่คิดลดแตกต่างจากมูลค่าที่ปรากฏอยู่ในงบฐานะการเงิน เนื่องจากมูลค่าที่นำเสนอในงบฐานะการเงินคำนวณตามวิธีคิดลดกระแสเงินสด กรณีที่มูลค่าที่ต้องชำระไม่คงที่ มูลค่าที่ต้องเปิดเผยจะถูกกำหนดโดยอ้างอิงจากเงื่อนไขที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เช่น ในกรณีที่มูลค่าที่ต้องชำระผันแปรตามการเปลี่ยนแปลงของดัชนีตัวใดตัวหนึ่ง กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าดังกล่าวโดยอ้างอิงจากระดับของดัชนีนั้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

ข11จ ย่อหน้าที่ 39.3 กำหนดให้กิจการอธิบายวิธีการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัยของรายการซึ่งเปิดเผยอยู่ในการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2 กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดของสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้เพื่อการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (เช่น สินทรัพย์ทางการเงินที่พร้อมขายหรือคาดว่าจะก่อให้เกิดกระแสเงินสดเข้าที่เพียงพอกับกระแสเงินสดออกของหนี้สินทางการเงิน) หากข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมินธรรมชาติและระดับของความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง

ข11ฉ ปัจจัยอื่น ๆ ที่กิจการอาจใช้ในการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของย่อหน้าที่ 39.3 ซึ่งไม่จำกัดเพียงกรณีต่อไปนี้ที่กิจการ

ข11ฉ.1 มีวงเงินกู้ยืมซึ่งไม่สามารถยกเลิกได้ (committed borrowing facilities) (เช่น วงเงินตราสารหนี้ภาคเอกชนระยะสั้น) หรือวงเงินกู้ยืมสำรอง (เช่น stand-by credit facilities) ซึ่งสามารถเข้าถึงได้เพื่อสนองต่อความต้องการสภาพคล่อง

ข11ฉ.2 มีเงินฝากที่ธนาคารกลาง สำหรับเมื่อต้องการสภาพคล่อง

ข11ฉ.3 มีแหล่งเงินทุนที่มีความหลากหลาย

ข11ฉ.4 มีการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านสภาพคล่องที่มีนัยสำคัญในสินทรัพย์หรือแหล่งเงินทุนอย่างใดอย่างหนึ่ง

ข11ฉ.5 มีกระบวนการการควบคุมภายในและแผนฉุกเฉินสำหรับการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง

ข11ฉ.6 มีเครื่องมือที่มีเงื่อนไขการเร่งระยะเวลาการจ่ายชำระคืน (เช่น การถูกลดอันดับความน่าเชื่อถือของกิจการ)

ข11ฉ.7 มีเครื่องมือที่อาจกำหนดให้กิจการต้องวางหลักประกัน (เช่น การเรียกส่วนต่างราคาสำหรับอนุพันธ์)

ข11ฉ.8 มีเครื่องมือที่อนุญาตให้กิจการสามารถเลือกที่จะชำระหนี้สินทางการเงินโดยการส่งมอบเงินสด (หรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่น) หรือส่งมอบหุ้นสามัญของตนเอง

ข11ฉ.9 มีเครื่องมือที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบ หรือ

ข11ฉ.10 ได้เข้าถึงหรือจะเข้าถึงได้สำหรับวงเงินภายใต้ข้อตกลงจัดหาเงินทุนเพื่อจ่ายผู้ขาย (ตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 44ช ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7) ที่ให้กิจการสามารถขยายระยะเวลาการจ่ายชำระ หรือให้ผู้ขายของกิจการสามารถได้รับชำระเร็วขึ้น

ข12 ถึง ข16 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช้)

ความเสี่ยงด้านตลาด – การวิเคราะห์ความอ่อนไหว (ย่อหน้าที่ 40 และ 41)

ข17 ย่อหน้าที่ 40.1 กำหนดให้วิเคราะห์ความอ่อนไหวสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภทที่กิจการมีอยู่ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข3 กิจการเป็นผู้ตัดสินใจวิธีจัดกลุ่มข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำเสนอในภาพรวม โดยไม่รวมข้อมูลที่เกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญไว้ด้วยกัน เช่น

ข17.1 กิจการที่ซื้อขายเครื่องมือทางการเงิน อาจเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงินที่ถือไว้เพื่อค้าแยกจากเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ได้ถือไว้เพื่อค้า

ข17.2 กิจการต้องไม่รวบยอดฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านตลาดในภาวะเงินเฟ้ออย่างรุนแรงกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านตลาดประเภทเดียวกันแต่เกิดจากภาวะเงินเฟ้อระดับต่ำ

หากกิจการมีอยู่ของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านตลาดเพียงประเภทเดียวที่เกิดภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจเดียวกัน กิจการต้องไม่แสดงข้อมูลดังกล่าวแยกต่างหาก

ข18 ย่อหน้าที่ 40.1 กำหนดให้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวต้องแสดงผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของเจ้าของที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นอย่างสมเหตุสมผล (เช่น อัตราดอกเบี้ยตลาด อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงิน ราคาตราสารทุน หรือราคาสินค้าโภคภัณฑ์) เพื่อวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

ข18.1 กิจการไม่ถูกกำหนดให้พิจารณาว่ากำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลาจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร หากตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องแตกต่างไปจากเดิม แต่กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของเจ้าของ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานตามสมมติฐานที่ว่า การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลได้เกิดขึ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน และการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ส่งผลต่อฐานะความเสี่ยงที่ปรากฏอยู่ ณ วันที่รายงานนั้น เช่น หากกิจการมีหนี้สินที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัว ณ วันสิ้นงวดบัญชี กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุน (กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย) สำหรับรอบปีปัจจุบันหากอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลงไปด้วยมูลค่าที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผล

ข18.2 กิจการไม่ถูกกำหนดให้เปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของเจ้าของสำหรับการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง ซึ่งเกิดขึ้นภายในขอบเขตของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องที่มีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผล การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลถือว่าเพียงพอแล้ว

ข19 ในการพิจารณาว่าการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลมีความหมายอย่างไร กิจการควรพิจารณาประเด็นต่อไปนี้

ข19.1 สภาวะทางเศรษฐกิจซึ่งกิจการดำเนินงานอยู่ การเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลไม่ควรรวมถึงฉากทัศน์ที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นหรือฉากทัศน์ที่แย่ที่สุดที่อาจเกิดขึ้นหรือการทดสอบในภาวะกดดัน นอกจากนี้หากอัตราการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรความเสี่ยงที่อ้างอิงมีค่าคงที่ กิจการไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนระดับการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลของตัวแปรความเสี่ยงที่กิจการเลือกไว้ เช่น สมมติอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ร้อยละ 5 และกิจการกำหนดว่า ความผันผวนในอัตราดอกเบี้ยที่ ± ร้อยละ 00.5 (50 basis points) มีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผล กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของเจ้าของ หากอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนไปเป็นร้อยละ 4.5 หรือร้อยละ 5.5 และสมมติว่าในรอบระยะเวลาถัดไป อัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.5 โดยที่กิจการยังคงเชื่อว่าอัตราดอกเบี้ยจะผันผวนในระดับที่ ± ร้อยละ 00.5 (50 basis points) (กล่าวคือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับคงที่) กิจการจะเปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของเจ้าของหากอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนไปเป็นร้อยละ 5 หรือร้อยละ 6 กิจการไม่จำเป็นต้องทบทวนความสมเหตุสมผลของความผันผวนในอัตราดอกเบี้ยที่ระดับ ± ร้อยละ 00.5 (50 basis points) เว้นแต่จะมีหลักฐานแสดงว่าอัตราดอกเบี้ยจะมีการเปลี่ยนแปลงไปหรือผันผวนอย่างมีนัยสำคัญ

ข19.2 ในช่วงระยะเวลาที่กิจการทำการประเมินนั้น การวิเคราะห์ความอ่อนไหวต้องแสดงถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นอย่างสมเหตุสมผลตลอดช่วงเวลาจนกว่ากิจการจะนำเสนอการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในงวดต่อไป ซึ่งโดยปกติจะหมายถึงรอบระยะเวลารายงานประจำปีถัดไป

ข20 ย่อหน้าที่ 41 อนุญาตให้กิจการใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวซึ่งสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเสี่ยงต่าง ๆ เช่น วิธีมูลค่าความเสี่ยง (value-at-risk) หากกิจการใช้การวิเคราะห์ดังกล่าวในการบริหารจัดการฐานะเปิดต่อความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ การถือปฏิบัตินั้นสามารถทำได้แม้ว่าวิธีการดังกล่าวจะวัดมูลค่าได้เพียงแค่ผลขาดทุนที่อาจเกิดขึ้นและไม่สามารถวัดมูลค่าผลกำไรที่อาจเกิดขึ้น กิจการอาจปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 41.1 โดยเปิดเผยรูปแบบของแบบจำลองที่ใช้ (เช่น แบบจำลองนั้นใช้วิธีมอนติคาร์โล (Monte Carlo Simulation) หรือไม่) คำอธิบายเกี่ยวกับแบบจำลอง รวมถึงข้อสมมติหลักที่ใช้ (เช่น ระยะเวลาการถือครอง และระดับความเชื่อมั่น) กิจการอาจเปิดเผยช่วงเวลาของข้อมูลในอดีตที่นำมาใช้และน้ำหนักความสำคัญที่

ให้กับข้อมูลในแต่ละช่วงเวลา คำอธิบายเกี่ยวกับวิธีจัดการสิทธิที่จะซื้อหรือจะขายในการคำนวณ รวมทั้งค่าความผันผวนและค่าสหสัมพันธ์ (หรือ Monte Carlo probability distribution simulations) ที่นำมาใช้

ข21 กิจการต้องทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหวสำหรับธุรกิจทั้งหมด แต่อาจวิเคราะห์ความอ่อนไหวในรูปแบบที่แตกต่างกันสำหรับประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่แตกต่างกันได้

ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย

ข22 *ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย*เกิดจากเครื่องมือทางการเงินที่มีดอกเบี้ยซึ่งรับรู้ในงบฐานะการเงิน (เช่น ตราสารหนี้ที่กิจการได้รับหรือที่กิจการออก) และจากเครื่องมือทางการเงินบางประเภทซึ่งไม่ถูกรับรู้ในงบฐานะการเงิน (เช่น ภาระผูกพันที่จะให้สินเชื่อบางประเภท)

ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน

ข23 *ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน* (หรือความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน) เกิดจากเครื่องมือทางการเงินที่ถูกกำหนดเป็นเงินตราต่างประเทศ กล่าวคือ กำหนดให้วัดมูลค่าในสกุลเงินที่ไม่ใช่สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ความเสี่ยงด้านสกุลเงินจะไม่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินซึ่งเป็นรายการที่ไม่เป็นตัวเงินหรือจากเครื่องมือทางการเงินที่ถูกกำหนดด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน

ข24 กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ความอ่อนไหวแยกตามแต่ละสกุลเงินที่กิจการมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านสกุลเงินที่มีนัยสำคัญ

ความเสี่ยงด้านราคาอื่น ๆ

ข25 *ความเสี่ยงด้านราคาอื่น ๆ* ของเครื่องมือทางการเงิน ที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงราคา เช่น ราคาสินค้าโภคภัณฑ์หรือราคาตราสารทุน เพื่อให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 40 กิจการอาจเปิดเผยผลกระทบของการลดลงในดัชนีราคาหุ้นที่เฉพาะเจาะจง ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ หรือตัวแปรความเสี่ยงอื่น ๆ เช่น หากกิจการค้ำประกันมูลค่าคงเหลือของเครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์ที่มีการค้ำประกันนั้น

ข26 ตัวอย่างของเครื่องมือทางการเงินซึ่งทำให้เกิดความเสี่ยงด้านราคาของตราสารทุน ได้แก่ 1) การถือครองตราสารทุนในกิจการอื่น และ 2) การลงทุนในกองทุนรวมซึ่งลงทุนในตราสารทุนอื่น หรือตัวอย่างอื่น ๆ เช่น สัญญาฟอร์เวิร์ดและสิทธิที่จะซื้อหรือจะขายตราสารทุนที่เฉพาะเจาะจงจำนวนหนึ่ง และสัญญาแลกเปลี่ยนซึ่งขึ้นอยู่กับดัชนีราคาตราสารทุน มูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในราคาตลาดของตราสารทุนที่เป็นรายการอ้างอิง

ข27 ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 40.1 ความอ่อนไหวของกำไรหรือขาดทุน (เช่น ที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน) ต้องเปิดเผยเป็นรายการแยกจากความอ่อนไหวของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (เช่น ที่เกิดขึ้นจากเงินลงทุนในตราสารทุนซึ่งการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมถูกแสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น)

ข28 เครื่องมือทางการเงินซึ่งกิจการจัดประเภทเป็นตราสารทุนที่ไม่มีการวัดมูลค่าใหม่ ดังนั้น กำไรหรือขาดทุนหรือส่วนของเจ้าของจึงไม่ได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงด้านราคาของตราสารทุนจากเครื่องมือทางการเงินดังกล่าว จึงไม่จำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว

การเลิกรับรู้รายการ (ย่อหน้าที่ 42ค ถึง 42ซ)

ความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ (ย่อหน้าที่ 42ค)

ข29 การประเมินความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนสำหรับวัตถุประสงค์ในการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42จ ถึง 42ซ จะประเมินที่ระดับของกิจการที่รายงานข้อมูล เช่น หากบริษัทย่อยโอนสินทรัพย์ทางการเงินไปยังบริษัทอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งบริษัทใหญ่ของบริษัทย่อยมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ด้วย บริษัทย่อยนั้นไม่ต้องรวมความเกี่ยวข้องของบริษัทใหญ่ในการประเมินความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ที่โอนในงบการเงินเฉพาะกิจการ (กล่าวคือ เมื่อบริษัทย่อยเป็นกิจการที่รายงานข้อมูล) อย่างไรก็ตาม บริษัทใหญ่ควรรวมความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ของกิจการ (หรือของสมาชิกอื่นในกลุ่ม) ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยบริษัทย่อยในการพิจารณาว่ามีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ที่โอนในงบการเงินรวมของกิจการ (กล่าวคือ เมื่อกลุ่มเป็นกิจการที่รายงานข้อมูล)

ข30 กิจการไม่มีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนหรือเป็นส่วนหนึ่งของการโอนหากไม่ได้คงไว้ซึ่งสิทธิหรือภาระผูกพันตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน หรือไม่ได้มาซึ่งสิทธิหรือภาระผูกพันตามสัญญาใหม่ที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน กิจการไม่มีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนหากกิจการไม่มีส่วนได้เสียในผลการดำเนินงานในอนาคตของสินทรัพย์นั้นหรือไม่มีความรับผิดชอบในการจ่ายชำระซึ่งคำนึงถึงสินทรัพย์ทางการเงินที่จะโอนในอนาคต เงื่อนไขของการจ่ายชำระเงินในบริบทนี้ไม่รวมกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนซึ่งกิจการได้รวบรวมและถูกกำหนดให้ส่งให้แก่ผู้รับโอน

ข30ก เมื่อกิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการอาจยังคงไว้ซึ่งสิทธิในการให้บริการสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งได้รวมค่าธรรมเนียมแล้ว เช่น สัญญาการให้บริการ กิจการประเมินสัญญาการให้บริการตามที่กำหนดเป็นแนวทางในย่อหน้าที่ 42ค และภาคผนวก ข ย่อหน้าที่ 30 เพื่อให้ตัดสินใจได้ว่า กิจการมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ซึ่งเป็นผลของสัญญาการให้บริการตามวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลหรือไม่ เช่น ผู้ให้บริการจะมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนตามวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูล หากค่าธรรมเนียม

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

การให้บริการขึ้นอยู่กับจำนวนหรือจังหวะเวลาของกระแสเงินสดที่ได้จากสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน ในทำนองเดียวกันผู้ให้บริการมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ตามวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูล หากค่าธรรมเนียมคงที่ไม่ถูกจ่ายเต็มจำนวนเนื่องจากการไม่ฏิบัติตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน ในตัวอย่างนี้ ผู้ให้บริการมีส่วนได้เสียในผลการดำเนินงานในอนาคตของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน การประเมินนี้จะเป็นอิสระหากค่าธรรมเนียมที่ได้รับคาดว่าจะชดเชยให้กิจการอย่างเพียงพอสำหรับการให้บริการ

ข31 ความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนอาจเป็นผลมาจากประมาณการหนี้สินตามสัญญาจากข้อตกลงการโอนหรือข้อตกลงที่แยกต่างหากที่ทำกับผู้รับโอนหรือบุคคลที่สามที่เข้าทำสัญญา ที่เกี่ยวข้องกับการโอนนั้น

สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยไม่เลิกรับรู้ทั้งจำนวน (ย่อหน้าที่ 42ง)

ข32 ย่อหน้าที่ 42ง กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนบางส่วนหรือที่โอนทั้งหมดซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขของการเลิกรับรู้รายการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเหล่านั้น ณ วันที่รายงานแต่ละวันที่กิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินที่โอน โดยไม่คำนึงว่าสินทรัพย์นั้นโอนเมื่อใด

ข33 ย่อหน้าที่ 42จ ถึง 42ช กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณสำหรับความเกี่ยวข้องที่คงอยู่แต่ละประเภทในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ กิจการต้องรวมความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ของกิจการและแยกตามประเภทที่เป็นตัวแทนของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการ เช่น กิจการอาจรวมความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ของกิจการตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน (เช่น การค้ำประกัน หรือสัญญาสิทธิที่จะซื้อ) หรือตามประเภทของการโอน (เช่น การขายลดลูกหนี้การค้า การแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ และการให้ยืมหลักทรัพย์)

การวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดสำหรับกระแสเงินสดออกที่ไม่คิดลดสำหรับการซื้อคืนสินทรัพย์ที่โอน (ย่อหน้าที่ 42จ.5)

ข34 ย่อหน้าที่ 42จ.5 กำหนดให้กิจการเปิดเผยการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดของกระแสเงินสดออกที่ไม่คิดลดสำหรับการซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้หรือจำนวนค้างจ่ายอื่นต่อผู้รับโอนอันเนื่องมาจากสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้เลิกรับรู้ โดยแสดงระยะเวลาคงเหลือก่อนครบกำหนดตามสัญญาของความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ของกิจการ การวิเคราะห์นี้จะแยกกระแสเงินสดที่กำหนดให้จ่ายชำระ (เช่น สัญญาฟอร์เวิร์ด) กระแสเงินสดที่กิจการอาจถูกกำหนดให้จ่ายชำระ (เช่น การขายสัญญาสิทธิที่จะขาย) และกระแสเงินสดที่กิจการอาจเลือกจ่ายชำระ (เช่น การซื้อสัญญาสิทธิที่จะซื้อ)

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข35 กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42จ.5 เช่น กิจการอาจกำหนดให้ช่วงเวลาต่อไปนี้เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมได้

ข35.1 ไม่เกิน 1 เดือน

ข35.2 มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน

ข35.3 มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน

ข35.4 มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี

ข35.5 มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี

ข35.6 มากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี และ

ข35.7 มากกว่า 5 ปี

ข36 หากสามารถระบุช่วงของระยะเวลาครบกำหนดที่เป็นไปได้ กระแสเงินสดจะถูกรวมตามเกณฑ์ของวันที่เร็วที่สุดที่กำหนดให้กิจการจ่ายชำระหรือได้รับอนุญาตให้จ่ายชำระ

ข้อมูลเชิงคุณภาพ (ย่อหน้าที่ 42จ.6)

ข37 ข้อมูลเชิงคุณภาพตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42จ.6 รวมถึงรายละเอียดของสินทรัพย์ทางการเงินที่ถูกเลิกรับรู้ และธรรมชาติและวัตถุประสงค์ของความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ที่ยังคงไว้หลังจากการโอนสินทรัพย์เหล่านั้น ซึ่งรวมถึงรายละเอียดของความเสี่ยงที่กิจการได้เผชิญอยู่ รวมทั้งข้อมูลดังต่อไปนี้

ข37.1 รายละเอียดวิธีที่กิจการได้บริหารความเสี่ยงที่มีอยู่ในความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในการเลิกรับรู้สินทรัพย์ทางการเงิน

ข37.2 กิจการต้องรับผลขาดทุนก่อนคู่สัญญาอื่น รวมทั้งอันดับและมูลค่าผลขาดทุนที่รับโดยคู่สัญญาอื่นซึ่งมีอันดับส่วนได้เสียต่ำกว่าส่วนได้เสียในสินทรัพย์ของกิจการ (กล่าวคือ ความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ในสินทรัพย์ของกิจการ)

ข37.3 รายละเอียดของข้อบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับภาระผูกพันในการให้ความช่วยเหลือทางการเงินหรือการซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน

ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการเลิกรับรู้รายการ (ย่อหน้าที่ 42ช.1)

ข38 ย่อหน้าที่ 42ช.1 กำหนดให้กิจการเปิดเผยผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการเลิกรับรู้รายการที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการมีความเกี่ยวข้องที่คงอยู่ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลหากผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการเลิกรับรู้รายการเกิดขึ้นเนื่องจากมูลค่ายุติธรรมขององค์ประกอบของสินทรัพย์ที่รับรู้ในงวดก่อน (กล่าวคือ ส่วนได้เสียในสินทรัพย์ที่ถูกเลิกรับรู้และส่วนได้เสียที่ยังคงไว้กับกิจการ) แตกต่างจากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่รับรู้ในรอบก่อนทั้งจำนวน ซึ่งในสถานการณ์ดังกล่าว กิจการต้องเปิดเผยการวัดมูลค่ายุติธรรมซึ่งรวมข้อมูลที่มี

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

นัยสำคัญที่ไม่สามารถสังเกตได้ ตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 72 และ 73 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13

ข้อมูลเพิ่มเติม (ย่อหน้าที่ 42ซ)

ข39 การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42ง ถึง 42ช อาจไม่เพียงพอที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 42ข ในกรณีนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลนั้น กิจการต้องพิจารณาว่าต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมมากน้อยเพียงใดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล และต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลเพิ่มเติมแต่ละประเด็นอย่างไร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาจุดสมดุลระหว่างงบการเงินที่นำเสนอข้อมูลละเอียดเกินความจำเป็นซึ่งไม่ได้ช่วยผู้ใช้งบการเงินและยังทำให้ข้อมูลคลุมเครือหากมีการสรุปข้อมูลมากเกินไป

การหักกลบสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 13ก ถึง 13ฉ)

ขอบเขต (ย่อหน้าที่ 13ก)

ข40 การเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 13ข–13จ กำหนดสำหรับการรับรู้เครื่องมือทางการเงินทุกประเภทที่มีการหักกลบลบหนี้ตามย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 นอกจากนี้ เครื่องมือทางการเงินอยู่ภายใต้ขอบเขตของข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 13ข–13จ หากเป็นไปตามข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งครอบคลุมถึงเครื่องมือทางการเงินและรายการที่คล้ายคลึงกัน โดยไม่คำนึงว่าเครื่องมือทางการเงินนั้นมีการหักกลบลบหนี้ตามย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หรือไม่

ข41 ข้อตกลงที่คล้ายคลึงกันที่อ้างอิงในย่อหน้าที่ 13ก และย่อหน้าที่ ข40 รวมถึงข้อตกลงการชำระราคาอนุพันธ์ ข้อตกลงหลักในการซื้อคืนโดยรวม ข้อตกลงหลักในการให้ยืมหลักทรัพย์โดยรวม และสิทธิที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันทางการเงิน เครื่องมือทางการเงินและรายการที่คล้ายคลึงกันตามที่อ้างอิงในย่อหน้าที่ ข40 รวมถึงอนุพันธ์ ข้อตกลงการขายและซื้อคืน ข้อตกลงการขายคืนและซื้อคืน การกู้ยืมหลักทรัพย์ และข้อตกลงการให้ยืมหลักทรัพย์ ตัวอย่างของเครื่องมือทางการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 13ก คือ เงินให้กู้ยืมและเงินรับฝากของลูกค้าที่สถาบันการเงินเดียวกัน (เว้นแต่กำหนดให้มีการหักกลบลบหนี้ในงบฐานะการเงิน) และเครื่องมือทางการเงินที่เป็นไปตามข้อตกลงหลักประกัน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 13ก (ย่อหน้าที่ 13ค)

ข42 เครื่องมือทางการเงินที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค อาจอยู่ภายใต้ข้อกำหนดการวัดมูลค่าที่แตกต่างกัน (เช่น หนี้สินที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงการซื้อคืนอาจถูกวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ในขณะที่อนุพันธ์จะถูกวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม) กิจการต้องรวมมูลค่าของเครื่องมือที่กิจการรับรู้และอธิบายความแตกต่างของการวัดมูลค่าในการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

การเปิดเผยมูลค่าขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 13ก (ย่อหน้าที่ 13ค.1)

ข43 มูลค่าที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 13ค.1 เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ซึ่งมีการหักกลบลบหนี้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 มูลค่าที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 13ค.1 ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน โดยไม่คำนึงว่าเครื่องมือทางการเงินนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขของการหักกลบหรือไม่ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.1 ไม่เกี่ยวข้องกับมูลค่าที่รับรู้ซึ่งเป็นผลของข้อตกลงหลักประกันที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการหักกลบในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 โดยมูลค่าดังกล่าวจะถูกกำหนดให้รายงานตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4 แทน

การเปิดเผยมูลค่าที่หักกลบลบหนี้ตามที่กำหนดตามหลักเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 (ย่อหน้าที่ 13ค.2)

ข44 ย่อหน้าที่ 13ค.2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลมูลค่าที่หักกลบลบหนี้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หากกิจการกำหนดให้แสดงด้วยมูลค่าสุทธิในงบฐานะการเงิน มูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ซึ่งเป็นไปตามการหักกลบภายใต้ข้อตกลงเดียวกันจะถูกเปิดเผยทั้งในการเปิดเผยข้อมูลสินทรัพย์ทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลหนี้สินทางการเงิน อย่างไรก็ตาม มูลค่าที่เปิดเผย (เช่น ในรูปแบบตาราง) จะถูกจำกัดด้วยมูลค่าที่เป็นไปตามการหักกลบ เช่น กิจการอาจรับรู้สินทรัพย์อนุพันธ์และหนี้สินอนุพันธ์ตามเงื่อนไขการหักกลบในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หากมูลค่าขั้นต้นของสินทรัพย์อนุพันธ์มากกว่ามูลค่าขั้นต้นของหนี้สินอนุพันธ์ ตารางการเปิดเผยข้อมูลสินทรัพย์ทางการเงินจะรวมมูลค่าของสินทรัพย์อนุพันธ์ (ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.1) และมูลค่าของหนี้สินอนุพันธ์ทั้งหมด (ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.2) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตารางการเปิดเผยข้อมูลหนี้สินทางการเงินจะรวมมูลค่าของหนี้สินอนุพันธ์ทั้งหมด (ตามที่กำหนดใน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ย่อหน้าที่ 13ค.1) การเปิดเผยข้อมูลนี้จะรวมเฉพาะมูลค่าของสินทรัพย์อนุพันธ์ (ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.2) ซึ่งเท่ากับมูลค่าของหนี้สินอนุพันธ์

การเปิดเผยมูลค่าสุทธิที่แสดงในงบฐานะการเงิน (ย่อหน้าที่ 13ค.3)

ข45 หากกิจการมีเครื่องมือที่เป็นไปตามขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลเหล่านี้ (ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 13ก) แต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการหักกลบในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 มูลค่าที่กำหนดให้เปิดเผยในย่อหน้าที่ 13ค.3 จะเท่ากับมูลค่าที่กำหนดให้เปิดเผยในย่อหน้าที่ 13ค.1

ข46 มูลค่าที่ถูกกำหนดให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 13ค.3 ต้องถูกกระทบยอดกับรายการรายบรรทัดที่แสดงในงบฐานะการเงิน เช่น หากกิจการเลือกที่จะรวบยอดหรือแตกยอดมูลค่ารายการในงบการเงิน เพื่อการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากขึ้น กิจการต้องกระทบยอดมูลค่าที่รวบยอดหรือแตกยอดที่เปิดเผยในย่อหน้าที่ 13ค.3 ไปยังมูลค่ารายการรายบรรทัดที่แสดงในงบฐานะการเงิน

การเปิดเผยมูลค่าที่เป็นไปตามข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่รวมอยู่ในย่อหน้าที่ 13ค.2 (ย่อหน้าที่ 13ค.4)

ข47 ย่อหน้าที่ 13ค.4 กำหนดให้กิจการเปิดเผยมูลค่าที่เป็นไปตามข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกันซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในย่อหน้าที่ 13ค.2 ย่อหน้าที่ 13ค.4.1 ระบุถึงมูลค่าที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการหักกลบในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 บางส่วนหรือทั้งหมด (เช่น สิทธิปัจจุบันของการหักกลบที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 42.2 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หรือสิทธิตามเงื่อนไขของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้และสามารถใช้สิทธิได้เฉพาะเมื่อเกิดเหตุการณ์การไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญา หรือเฉพาะเมื่อเกิดเหตุการณ์ขาดสภาพคล่องหรือล้มละลายของคู่สัญญา)

ข48 ย่อหน้าที่ 13ค.4.2 ระบุถึงมูลค่าที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันทางการเงิน รวมถึงหลักประกันเงินสดทั้งที่ได้รับและที่วางเป็นประกัน กิจการต้องเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้นที่นำไปวางเป็นประกันหรือที่ได้รับเป็นหลักประกัน มูลค่าที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4.2 ควรเกี่ยวข้องกับหลักประกันที่ได้รับหรือนำไปวางเป็นประกันจริง และไม่เกี่ยวข้องกับเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ที่เป็นผลจากการรับรู้รายการเพื่อส่งคืนหรือรับคืนหลักประกันดังกล่าว

ข้อจำกัดของมูลค่าที่เปิดเผยในย่อหน้าที่ 13ค.4 (ย่อหน้าที่ 13ง)

ข49 กิจการต้องคำนึงถึงผลกระทบของหลักประกันจากเครื่องมือทางการเงินที่มากเกินไป หากเปิดเผยมูลค่าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4 ซึ่งการกระทำเช่นนั้น กิจการต้องหักมูลค่าที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4.1 จากมูลค่าที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.3 เป็นอันดับแรก กิจการต้องจำกัดมูลค่าที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.4.2 ด้วยมูลค่าที่คงเหลืออยู่ในย่อหน้าที่ 13ค.3 สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม หากสิทธิตามหลักประกันสามารถใช้บังคับกับเครื่องมือทางการเงินต่างประเภท สิทธิดังกล่าวควรรวมอยู่ในการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ง ด้วย

รายละเอียดของสิทธิการหักกลบที่เป็นไปตามข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้และข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน (ย่อหน้าที่ 13จ)

ข50 กิจการต้องอธิบายประเภทของสิทธิการหักกลบและข้อตกลงที่คล้ายคลึงกันที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 13ค.4 รวมถึงธรรมชาติของสิทธิดังกล่าว เช่น กิจการต้องอธิบายสิทธิที่มีเงื่อนไขสำหรับเครื่องมือที่เป็นไปตามสิทธิการหักกลบที่ไม่ใช่ภาระผูกพันของเหตุการณ์ในอนาคต แต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่ปรากฏอยู่ในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 กิจการต้องอธิบายสาเหตุที่ทำให้ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าว สำหรับหลักประกันทางการเงินที่ได้รับหรือวางเป็นประกันไว้ กิจการต้องอธิบายเงื่อนไขของข้อตกลงหลักประกัน (เช่น เมื่อหลักประกันมีข้อจำกัด)

การเปิดเผยข้อมูลตามประเภทของเครื่องมือทางการเงินหรือตามประเภทของคู่สัญญา

ข51 การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.1 ถึง 13ค.5 อาจจัดกลุ่มตามประเภทของเครื่องมือทางการเงินหรือรายการ (เช่น อนุพันธ์ ข้อตกลงการซื้อคืนและการซื้อที่มีสัญญาขายคืน หรือการกู้ยืมหลักทรัพย์ และข้อตกลงการให้ยืมหลักทรัพย์)

ข52 กิจการอาจจัดกลุ่มการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.1 ถึง 13ค.3 ตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 13ค.3 ถึง 13ค.5 ตามคู่สัญญา หากกิจการแสดงข้อมูลที่กำหนดตามประเภทคู่สัญญา กิจการไม่ถูกกำหนดให้ระบุชื่อคู่สัญญา อย่างไรก็ตาม การกำหนดคู่สัญญา (คู่สัญญา ก คู่สัญญา ข คู่สัญญา ค เป็นต้น) ต้องกำหนดให้สอดคล้องกันในแต่ละปีที่แสดงข้อมูลเพื่อให้เปรียบเทียบข้อมูลได้ ในการเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพต้องพิจารณาการแสดงข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเภทของคู่สัญญา เมื่อคู่สัญญาให้ข้อมูลเพื่อเปิดเผยมูลค่าตามย่อหน้าที่ 13ค.3 ถึง 13ค.5 มูลค่าที่มีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับมูลค่าคู่สัญญาทั้งหมดต้องเปิดเผยเป็นรายการแยกต่างหาก และมูลค่าคู่สัญญาที่ไม่มีนัยสำคัญที่เหลือต้องรวบยอดแสดงเป็นหนึ่งรายการรายบรรทัด

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

อื่น ๆ

ข53 การเปิดเผยข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงตามย่อหน้าที่ 13ค ถึง 13จ ถือเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 13ข กิจการอาจจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูล (เชิงคุณภาพ) เพิ่มเติม ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของข้อกำหนดของข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้และข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง รวมถึงธรรมชาติของสิทธิการหักกลบ และผลกระทบหรือผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ที่ปรึกษา
นายอินทัช	ปิยะนาวิน	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการ
ดร.เกียรตินิยม	คุณติสุข	กรรมการ
นายนพฤกษ์	พิษณุวงศ์	กรรมการ
นางสาวยุวนุช	เทพทรงวัจจ	กรรมการ
นางสาววราพร	ประภาศิริกุล	กรรมการ
นางสาววันดี	ลีวรวัฒน์	กรรมการ
นางสาวสมบูรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
นางสาวโสรยา	ตินตะสุวรรณ์	กรรมการ
นางอโนทัย	ลีกิจวัฒนะ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวหนึ่งฤทัย	เฮ้งบริบูรณ์พงศ์)	กรรมการ
(นางสาวนภา	ลิขิตไพบูลย์)	กรรมการ
(นางสาวพิมลอร	นวคุณ)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทรโมลี)	กรรมการ
(นางสาวปณิชากร	ธูปะเตมีย์)	กรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววราวรรณ	กิจวิชา)	กรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	กรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางปาลิดา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	กรรมการ
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	กรรมการ
(นางสุนทรี	ตะเพียนทอง)	กรรมการ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569 (ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	กรรมการ
(นางอภิชยา	ฟอลเล็ต)	กรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นายประสัณห์	เชื้อพานิช	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวจงจิตต์	หลีกภัย	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสดิน	อนุกรรมการ
นางสาวแน่งน้อย	เจริญทวีทรัพย์	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ กอบแก้ว	รัตนอุบล	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงค์สุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
นายเจริญ	ผู้สัมฤทธิ์เลิศ	อนุกรรมการ
นางสาวอมรรัตน์	เพิ่มพูนวัฒนาสุข	อนุกรรมการ
นางสายฝน	อินทร์แก้ว	อนุกรรมการ
นายชวาลา	เทียนประเสริฐกิจ	อนุกรรมการ
นายอายุสม์	กฤษณามระ	อนุกรรมการ
นางวราภรณ์	อุ่นปิติพงษา	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววราวรรณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	อนุกรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน		
(นางพรรณี	วรวุฒิจงสถิต)	อนุกรรมการ
(นางสาวรุ่งรัตน์	รัตนราชชาติกุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นายณรงค์	ภาณุเดชทิพย์)	อนุกรรมการ
(นางปาลิดา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวบรรลูน	ศิริสิงห์สังชัย)	อนุกรรมการ
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	อนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569(ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวชมานันท์	เนตรพุกกณะ)	อนุกรรมการ
(นางสาวฐมน	ฐิตะธนะกิจ)	อนุกรรมการ
(นางสาวณัฐวรรณ	ภิรมยาภรณ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	อนุกรรมการ
(นางอภิชยา	ฟอลเล็ต)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นายธานี	โอฬารรัตน์มณี)	อนุกรรมการและเลขานุการ
(นางสาวภาสิน	จันทรโมลี)	อนุกรรมการและเลขานุการ
(นางสาววลัยพร	ขจรกลิ่น)	อนุกรรมการและเลขานุการ
นายอุดม	ธนูรัตน์พงศ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นางสาวสินสิริ	ทังสมบัติ	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวรุ้งนภา	เลิศสุวรรณกุล	อนุกรรมการ
นางสาวกฤตยาภร	อารีโสภณพิเชฐ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวเพ็ญทิพย์	ศิระธนารัณฑ์	อนุกรรมการ
นายอุดม	ธนูรัตน์พงศ์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวปณิชากร	ธูปะเตมีย์)	อนุกรรมการ
(นางสาวอริสรา	นพวงศ์ ณ อยุธยา)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวปิยรัตน์	ตั้งกาญจนภาสน์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางอภิชยา	ฟอลเล็ต)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชธนานนท์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วาระปี 2566-2569

นางอุณากร	พฤฒิธาดา	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา	จันทะเดช	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงค์สุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
ดร.พิมลวรรณ	ชยพรกุล	อนุกรรมการ
ดร.ปัญญา	สัมฤทธิ์ประดิษฐ์	อนุกรรมการ
นางสาวณัฐา	อุรพีวัชรีวรรณ	อนุกรรมการ
นายวศิน	ทรรศนียศิลป์	อนุกรรมการ
นางสาวสุชาดา	ตันติโอฬาร	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวธนพร	ทรายสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอภิชญา	ฟอลเล็ต)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางภัคสิรี	จีระกุล)	อนุกรรมการ
(นางสาววรกัลยา	นาถพรายพันธุ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาววลัยพร	ขจรกลิ่น)	อนุกรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	อนุกรรมการ
นายวรวีร์	เดชาภิวัฒน์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสอบทานการแปลร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร	นาคทับที	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณี	เตโชโยธิน	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	อนุกรรมการ
นายวีระเดช	เตชะวรินทร์เลิศ	อนุกรรมการและเลขานุการ